

வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

தேனி மாவட்டம் சின்னமனூரில் 1912ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 29ஆம் தேதி பிறந்த சி.சு.செல்லப்பா, தன் தாய் மாமாவின் ஊரான வத்தலக்குண்டில் வளர்ந்தார்.

மதுரைக் கல்லூரியில் பி.ஏ.படித்தார். அப்போதே மகாத்மா காந்தியின் கொள்கையில் ஏற்பட்ட ஈடுபாட்டால் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்.

"சுதந்திரச் சங்கு" இதழில் எழுதத் தொடங்கிய செல்லப்பாவுக்கு "மணிக்கொடி" இதழ் கை கொடுத்தது. "சரசாவின் பொம்மை" என்னும் சிறுகதை சிறந்த எழுத்தாளர் என்ற தகுதியை அளித்தது.

1937ஆம் ஆண்டு சென்னைக்கு வந்துவிட்டார் சி.சு.செல்லப்பா. மீனாட்சி என்பவரைத் திருமணம் செய்துகொண்டார்.

1947ஆம் ஆண்டு முதல் 1953 வரை தினமணி கதிரில் பிரபல எழுத்தாளர் துமிலனுக்கு உறுதுணையாகப் பணியாற்றினார். புதிய எழுத்தாளர்களை சி.சு.செ. அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறார்.

விமர்சக எழுத்தாளராக

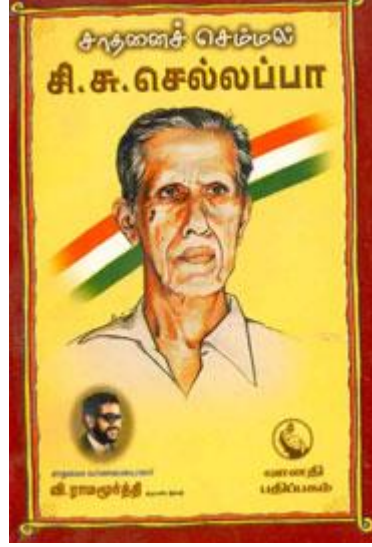
சிறுகதை எழுத்தாளராக இருந்த சி.சு.செல்லப்பா விமர்சனக் கலையில் ஈடுபடலானார். விமர்சனத்துக்காகத் தனி இதழ் தொடங்க எண்ணினார். பத்திரிகைகளில் பணிபுரிந்த அனுபவத்தால் தன் கொள்கைகளை வலியுறுத்த "எழுத்து" என்ற இதழைத் தொடங்கினார். பலவித இன்னல்களுக்கிடையே 1970 ஆம் ஆண்டு வரை மொத்தம் 119 இதழ்களை அவர் வெளியிட்டார். ஆனால், 112 இதழ்களை மிகச் சிரமப்பட்டு வெளிக்கொண்டு வந்த "எழுத்து" காலாண்டு இதழாக மாற்றப்பட்டது. 119 இதழுடன் எழுத்து நிறுத்தப்பட்டது.

விருதுகள்

இவரது சுதந்திர தாகம் புதினத்திற்கு 2001 ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்திய அகாதமி விருது கிடைத்தது.

(☺)(☺) 🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈 (☺)(☺)

இலக்கிய வாழ்க்கை

தொடக்கம்

சின்னமனூர் சுப்பிரமணியம் செல்லப்பா என்பதன் சுருக்கம் சி.க.செல்லப்பா. சங்கு சுப்ரமணியம் நடத்திவந்த சுதந்திரச் சங்கு இதழில் கட்டுரைகள் மற்றும் செய்திக்குறிப்புகளை எழுதினார். 'சுதந்திரச் சங்கு' வாரப் பதிப்பில் இவருடைய முதல் சிறுகதை 'மார்கழி மலர்' பிரசுரமானது. கும்பகோணத்தில் நிகழ்ந்த மகாமகத்திற்குச் சென்றவர் அங்கே மௌனி, கு.ப. ராஜகோபாலன், ந. பிச்சமூர்த்தி ஆகியோரை அறிமுகம் செய்துகொண்டார். பி.எஸ். ராமையாவுக்கு நெருக்கமானவரானார்.

சிறுகதைகள்

மணிக்கொடி இதழின் இரண்டாம் கட்டத்தை பி.எஸ்.ராமையா முழுக்கமுழுக்கச் சிறுகதைக்காக நடத்தியபோது வெளிவந்த முதல் இதழில் 'சரஸாவின் பொம்மை' என்னும் சிறுகதை வெளிவந்து சி.க.செல்லப்பாவை சிறந்த எழுத்தாளராக அறிமுகம் செய்தது. மணிக்கொடி ஆசிரியர்களில் ஒருவராக அறியப்படலானார்.

'சரஸாவின் பொம்மை' (கலைமகள் பிரசுரம்), 'மணல் வீடு' (ஜோதி நிலையம்) என்ற இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் 'எழுத்து' இதழ் வெளிவருவதற்கு முன்னரே வெளிவந்திருக்கின்றன.

நாவலாசிரியர்

சி.சு.செல்லப்பாவின் புகழ்பெற்ற நாவலாகிய வாடிவாசல் 1947-ல் எழுதப்பட்டது. ஜல்லிக்கட்டை களமாக கொண்ட இந்நாவலை எழுதுவதற்காக ஜல்லிக்கட்டை பதிவு செய்யும் நோக்குடன் ஒரு காமிரா வாங்கி புகைப்படக்கலையை பழகி ஜல்லிக்கட்டை புகைப்படங்கள் எடுத்தார். ஜீவனாம்சம் என்னும் அவருடைய நாவல் 1960-ல் எழுத்து இதழில் தொடராக வெளிவந்தது. நனவோடை முறையில் அமைந்த நாவல் இது. தன் இறுதிக்காலத்தில் பல ஆண்டுகள் முயன்று சுதந்திரதாகம் என்னும் பெருநாவலை எழுதி முடித்தார். அவருடைய மறைவுக்குப்பின் அதற்கு சாகித்ய அகாதமி விருது கிடைத்தது.

கவிஞர்

சி.சு.செல்லப்பா வசன கவிதை இயக்கத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர். க.நா.சுப்ரமணியம் முன்வைத்த புதுக்கவிதை குறித்த கருத்துக்களை ஏற்றவர். எழுத்து இதழில் ந. பிச்சமூர்த்தி எழுதிய பெட்டிக்கடை நாரணன் என்னும் வசனகவிதை முதல் இதழில் வெளியானது. தொடர்ந்து சி.மணி, நகுலன், பசுவய்யா (சுந்தர ராமசாமி), பிரமிள் உள்ளிட்ட பலர் அதில் புதுக்கவிதைகள் எழுதினர். எழுத்து புதுக்கவிதையை ஓர் இயக்கமாக ஆக்கியது. சி.சு.செல்லப்பாவும் புதுக்கவிதைகள் எழுதினார். அவை இரு தொகுதிகளாக

வெளிவந்தன. ஆனால் அவருடைய கவிதைகள் கவித்துவத்தன்மை அற்றவை, வெறும் வடிவச்சோதனைகள். கவிஞராக அவரை விமர்சகர் கருத்தில் கொள்வதில்லை. (பார்க்க எழுத்து கவிதை இயக்கம்)

நாடகம்

சி.சு.செல்லப்பா எழுதிய முறைப்பெண் என்னும் நாடகம் புகழ்பெற்றது. யதார்த்தநாடகமான இது டெல்லி பெண்ணேஸ்வரன் குழுவினரால் மேடையில் நடிக்கப்பட்டது. செல்லப்பா ஐந்து நாடகங்களை எழுதியிருக்கிறார்.

சி.சு.செல்லப்பா- வெங்கட் சாமிநாதன்

விமர்சனம்

மணிக்கொடி நின்றபின் சி.சு.செல்லப்பா சிலகாலம் இலக்கியச் செயல்பாடுகளில் இருந்து அகன்றிருந்தார். மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள் ஒருங்கு கூடிய தேனீ, கலாமோகினி, கலைமகள் உள்ளிட்ட எந்த இதழிலும் செல்லப்பா பெரிதாக தொடர்பு கொள்ளவில்லை. அக்காலகட்டத்தில் அவருடைய கவனம் இலக்கிய விமர்சனம் மீது திரும்பியது. புதுத் திறனாய்வாளர்கள் (New Critics[3]) என அழைக்கப்பட்ட அமெரிக்க வடிவவியல் திறனாய்வாளர்கள் அவரைக் கவர்ந்தனர்.

1955-ல் சுதேசமித்திரன் வாரப்பதிப்பில் க.நா.சுப்ரமணியமும் சி.சு.செல்லப்பாவும் 'சிறுகதையில் தேக்கமா-வளப்பமா?' என்னும் தலைப்பில் எழுதினர். மணிக்கொடி உருவாக்கிய சிறுகதை

அலையில் தேக்கம் உருவாகியிருப்பதாக அவர்கள் சொன்னதை எதிர்த்து ஆர்வியும் அகிலனும் எழுதினர். அவர்களுக்குப் பதிலாக சி.சு.செல்லப்பா சிறுகதையின் வடிவம் பற்றி எழுதினார். 'நல்ல சிறுகதை எப்படி இருக்கும்?' என்னும் தலைப்பில் தொடர்கட்டுரை எழுதினார். கு.ப.ராஜகோபாலன், பி.எஸ்.ராமையா சிறுகதைகளை முன்னுதாரணமாக வைத்து அவர் அக்கட்டுரையை எழுதினார்.

சி.சு. செல்லப்பா

செல்லப்பா படைப்புகளை கூர்ந்து ஆராய்ந்து ஒவ்வொரு கூறுகளாக எடுத்து விவாதித்து ஆதாரம் காட்டி எழுதும் அமெரிக்க விமர்சனமுறையை மேற்கொண்டார். க.நா.சுப்ரமணியத்தின் வழி என்பது இலக்கியப் பரிந்துரை, பட்டியலிடுவது மட்டும்தான். அதை சி.சு.செல்லப்பா ஏற்கவில்லை. திறனாய்வு என்பது தனிமனிதனின் அபிப்பிராயங்கள் என்ற எல்லையை மீறி, பொதுமைக்கு வந்தாக வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைத்துப் பகுப்புமுறைத் திறனாய்வு (இதனை 'அலசல் முறை' என்று குறிப்பிடுவார் செல்லப்பா) என்பதை முதன்முதலில் வலியுறுத்தியவர் சி.சு.செல்லப்பா. சி.சு.செல்லப்பாவுக்கு ஈடாகச் சொல்லக்கூடிய வடிவநோக்குத் திறனாய்வாளர்கள் இன்றுவரை இல்லை என்று சொல்லலாம்." என்று விமர்சகர் க.பூரணசந்திரன் கருதுகிறார்.

இதழியல்

1937-ல் இதழாளராகும் நோக்கத்துடன் சென்னைக்கு வந்த சி.சு.செல்லப்பா பல்வேறு பத்திரிகைகளில் பணிபுரிந்து வேலையை இழக்கும்போது வத்தலக்குண்டு சென்றார். மணிக்கொடி, பாரததேவி

இதழ்களில் வேலைபார்த்தார். 1947 முதல் 1953 வரை 'தினமணி கதிர்'-ல் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

எழுத்து

இக்காலகட்டத்தில் க.நா.சுப்ரமணியத்துடன் அணுக்கம் ஏற்பட்டது. க.நா.சுப்ரமணியம் 1945 முதல் 1947 வரை நடத்திய சந்திரோதயம் சிற்றிதழில் இணைந்து செயல்பட்டார். முன்னர் இருந்த இதழ்கள் அன்றிருந்த அச்சு-வினியோக முறையால் குறைவான பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டவையே ஒழிய அவை தொடர்ந்து விற்பனையைப் பெருக்கவே முயன்றன. எழுத்து தன்னை சிற்றிதழ் என அறிவித்துக்கொண்ட இதழ். குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைக்கு மேல் பிரதிகளை அச்சிடுவதில்லை, வாசகர்களை கவரும்படி எதையும் வெளியிடுவதில்லை, தீவிர இலக்கியத்திற்கே இடம் என தெரிவித்தபடி வெளிவந்தது. 1959 முதல் 1970 வரை மொத்தம் 119 இதழ்களை சி.சு.செல்லப்பா வெளியிட்டார். 1968-ல் 112-வது இதழ் வரை எழுத்து மாத இதழாக வெளிவந்தது. பின்னர் காலாண்டு இதழாக மாற்றப்பட்டது. 119-வது இதழுடன் எழுத்து நிறுத்தப்பட்டது. (பார்க்க எழுத்து)

சி.சு.செல்லப்பா- மனைவி

சி.சு.செல்லப்பா

எழுத்து இதழில் சி.சு.செல்லப்பா இலக்கிய விமர்சனக் கட்டுரைகளை எழுதினார். இலக்கிய விவாதங்களுக்காகவே எழுத்து தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் முதல் இதழில் ந.பிச்சமூர்த்தியின் பெட்டிக்கடை நாரணன் என்னும் வசன கவிதை பிரசுரமாகியது. அது

ஒரு தொடக்கமாக அமையவே தொடர்ச்சியாக புதுக்கவிதைகள் வெளியாயின. புதுக்கவிதை விவாதங்கள் நிகழ்ந்தன. எழுத்து இன்று தமிழில் நவீன கவிதைகளை உருவாக்கிய இதழாக அறியப்படுகிறது.

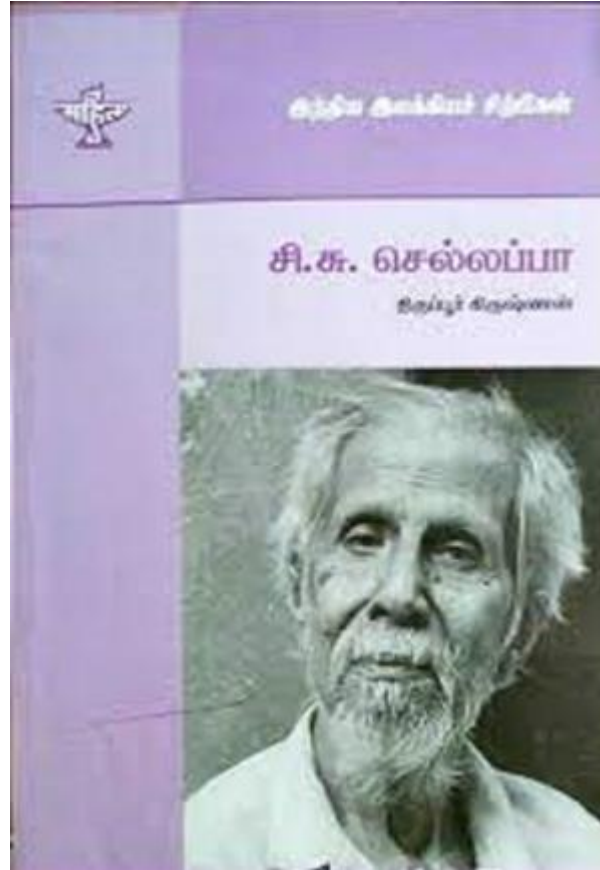
பார்வை

எழுத்து இதழ் நின்றபின் 1974-ல் செல்லப்பா பார்வை என்னும் சிற்றிதழை முழுக்கமுழுக்க இலக்கிய விமர்சனத்திற்காகவே நடத்தினார். ஆனால் மூன்று இதழ்களுடன் அது நின்றிவிட்டது.

சுவை

சி.சு.செல்லப்பா 1983-ல் சுவை என்னும் சிற்றிதழை தொடங்கினார். அதுவும் மூன்று இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்தது.

இலக்கிய இடம்

தமிழிலக்கிய மரபில் நவீன இலக்கிய முன்னோடி என்னும் இடம் சி.சு.செல்லப்பாவுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. நான்கு களங்களில் அவர் முன்னோடி என கருதப்படுகிறார்.

தெளிவான கோட்பாட்டுப் புரிதலுடன் சிற்றிதழ் என்னும் இயக்கத்தை தொடங்கி வைத்தவர் சி.சு.செல்லப்பா. அவருடைய எழுத்து இதழ் தன் பிரதி எண்ணிக்கையை முன்னரே முடிவுசெய்துகொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இதழ். அதன் அட்டையிலேயே வாசிப்புக்கான தலைப்புகள் தொடங்கப்பட்டிருக்கும். தன் வாசகர்களையும் அவ்விதழ் வரையறை செய்துகொண்டது. பின்னாளில் உருவான ஏராளமான சிற்றிதழ்கள் எழுத்து இதழை முன்மாதிரியாகக் கொண்டவையே.

சி.சு.செல்லப்பா ஓர் இலக்கியச் செயல்பாட்டாளராகவும் முக்கியமானவர். செல்லப்பா செயல்படத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் வணிக எழுத்தும், அரசியல் சார்ந்த எழுத்தும் உச்சகட்ட பரவலை அடைந்திருந்தன. நவீன இலக்கியத்தை வாசிக்க வாசகர்கள் அனேகமாக இல்லை. புதுமைப்பித்தன், மௌனி போன்ற முன்னோடிகளே மறக்கப்பட்டுவிட்டிருந்தனர். கல்வித்துறையிலும் நவீன இலக்கியத்திற்கு இடமில்லாமல் இருந்தது. சி.சு.செல்லப்பா அதை எவ்வகையிலும் பொருட்படுத்தாமல் நவீன இலக்கியத்திற்கான தன் போராட்டத்தை தொடர்ந்தார். நூல்களை பதிப்பித்தார். கல்லூரிகள் தோறும் தானே சுமந்து சென்று விற்றார். அவர் நடத்திய எழுத்து இதழில் புதிய கவிஞர்களை அறிமுகம் செய்தார். ஓர் இலக்கிய இயக்கமாகவே எழுத்து இதழை மாற்றினார்.

சுந்தர ராமசாமி நினைவோடை

இலக்கிய விமர்சகராக தமிழில் பிரதிநுண்ணோக்கு விமர்சனத்தை உருவாக்கியவர் சி.சு.செல்லப்பா. அலசல் விமர்சனம் என அவர் அதை அழைத்தார். அமெரிக்க புதுத்திறனாய்வாளர்களை அதற்கு முன்னுதாரணமாகக் கொண்டார். செவ்வியல், கற்பனாவாதம் போன்ற அழகியல் இயக்கங்களை விரிவாக அறிமுகம் செய்தார். கு.ப.ராஜகோபாலன், பி.எஸ்.ராமையா, பி.ஆர்.ராஜம் ஐயர், லா.ச.ராமாமிர்தம், மௌனி ஆகிய இலக்கிய முன்னோடிகளை பற்றி விரிவாக எழுதி நிலைநாட்டினார்

சிறுகதை ஆசிரியராக கச்சிதமான சிறுகதைவடிவம் கொண்ட கதைகளை சி.சு. செல்லப்பா எழுதினார். அவை கவித்துவம் அல்லது உணர்ச்சிகர ஆழம் அரிதாகவே அமையப்பெற்றவை என்பதனால் செல்லப்பா சிறந்த சிறுகதையாசிரியராகக் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. ஆனால் சிறுகதை வடிவத்திற்கு உதாரணமாக அவருடைய கதைகள் சுட்டிக்காட்டப்படுவதுண்டு.

நூல்கள்

சி. சு. செல்லப்பா 29 நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு இருக்கிறார்.

சிறுகதைத் தொகுதிகள்

சரஸாவின் பொம்மை

மணல் வீடு

சி.சு.செல்லப்பாவின் கதைகள் 7 தொகுதிகள்

நாவல்

வாடி வாசல்

ஜீவனாம்சம்

சுதந்திர தாகம்

நாடகம்

முறைப்பெண்

கவிதைத் தொகுதி

மாற்று இதயம்
குறுங்காப்பியம்
இன்று நீ இருந்தால்

கட்டுரைகள், விமர்சனம்

காற்று உள்ளபோதே
எல்லாம் தெரியும்
ஏரிக்கரை
குறித்த நேரத்தில்
தமிழ்ச்சிறுகதை பிறக்கிறது
தமிழ்ச் சிறுகதை முன்னோடிகள்
ஊதுவத்திப்புல்

பி.எஸ்.இராமையாவின் சிறுகதைப் பாணி
எனது சிறுகதைப் பாணி

பி.எஸ்.ராமையாவின் கதைக் களம்

சி.சு.செல்லப்பா

தமிழகம் உணராத ஒரு வாமனாவதார நிகழ்வு

வெங்கட் சாமிநாதன் அக்டோபர் 20, 2012

இது சி.சு.செல்லப்பா 1912-இல் பிறந்து நூறாண்டுகளாகிவிட்ட வருடம். சி.சு.செல்லப்பாவைக் குறித்த சிறப்புக்கட்டுரைகளையும், அவருடைய அரிய படைப்புகளையும் தொடர்ந்து வெளியிட சொல்வனம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அவ்வரிசையில் முதல் கட்டுரையாக திரு.வெங்கட் சாமிநாதன் சி.சு.செல்லப்பா குறித்து சொல்வனத்துக்காக எழுதும் கட்டுரைத்தொடரின் முதல் பகுதி இது. இக்கட்டுரையில் இடம்பெற்றிருக்கும் சி.சு.செல்லப்பாவின் ஒளிப்படங்கள் சி.சு.செல்லப்பாவின் புதல்வர் திரு.செ.சுப்ரமணியன் அவர்கள் தம் குடும்பச்சேகரத்திலிருந்து கொடுத்து உதவியது. அவருக்கும், பெருமுயற்சி செய்து சுப்ரமணியன் அவர்களைத் தொடர்புகொண்டு இப்படங்களைப்

பெறுவதற்கு உதவியாக இருந்த திரு.வெங்கட் சாமிநாதன் அவர்களுக்கும்
சொல்வனத்தின் நன்றிகள்.

[சி.சு.செல்லப்பா]

நான் கும்பகோணம் பாணாதுரை ஹைஸ்கூலில் படித்துக் கொண்டிருந்த போதுதான் (1947-49) செல்லப்பாவின் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்று, மணல் வீடு என் கையில் அகப்பட்டது. செல்லப்பா என்ற பெயரும் எனக்கு அதற்கு முன் அறிமுகம் இல்லை. அதில் சிறுகதைகள் உண்டு. படிக்க வேண்டும் என்றும் அதை நான் கையிலெடுக்கவில்லை. ஏதாக இருந்தாலும் சுவாரஸ்யமாக இருந்தால் படிக்கத் தொடங்கி விடும் ஆர்வமும் சுபாவமும் ஐந்தாறு வருடங்களாகவே இருந்து வந்தது. அனேகமாக அதுதான் நான் படிக்கும் முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பாக இருக்க வேண்டும். அதில் எனக்கு இப்போது நினைவில் இருப்பது ஒரே ஒரு கதைதான்.

ஒரு தாசில்தார் அவருடைய மனைவி, பின் வீட்டுக்கு வந்து போகும் ஒரு பண்ணையார். தாசில்தார் தம்பதியருக்கு குழந்தை பாக்கியம் இல்லை. ஏக்கத்தில் என்னென்னவோ வேண்டுதல்கள், பிராயச்சித்தங்கள் - பலன்

இருக்கவில்லை. இடையே ஒரு ஜோஸ்யர் எதிர்ப்படுகிறார். அவர் சொன்ன தோஷ பரிகாரம், “ஒரு ஏழை பிராமணனுக்கு கோ தானம் ஒன்று செய்தால், தோஷம் நிவர்த்தியாகும், தானம் செய்த பலன் அந்த வருஷ முடிவிற்குள் தெரியும்” என்று சொல்கிறார். வீட்டுக்கு வரும் பண்ணையாரிடம் தாசில்தார் மனைவி, தன் வழக்கமான புலம்பல்களுக்கிடையில் இதையும் சொல்லி தானம் செய்ய ஒரு பசுவுக்கு ஏற்பாடு செய்யச் சொல்கிறாள். பண்ணையாரும் ஒரு பசுமாட்டை ஓட்டிவந்து தாசில்தார் வீட்டில் கட்டி விடுகிறார். பின் என்ன? பசுதானம் ஏற்க ஒரு ஏழைப் பிராமணனுக்கும் ஏற்பாடு செய்து பசுவும் தானம் செய்யப்பட்டு விடுகிறது. தாசில்தாரும் அவர் மனைவியும் அந்த நல்ல செய்திக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். நாட்கள், மாதங்கள் கடந்து ஒரு நாள் பண்ணையார் ஒரு தட்டில் பட்டுப்புடவை வேஷ்டி, பழம் பாக்கு வெத்திலை சகிதம் தாசில்தாரையும் அவர் மனைவியையும் பார்த்து நமஸ்கரித்துச் சொல்கிறார். “ஆசீர்வாதம் செய்யுங்கள். ரொம்ப காலம் கழித்து எனக்கு புத்திர பாக்கியம் கிடைத்துள்ளது ஆண்டவனோட அனுக்கிரஹம். இப்பவாவது அவனுக்கு கண் திறந்ததே.”

இதை அடுத்து, எப்போது என்று நினைவில் இல்லை, அமுதசுரபி இதழில்தான் சி.சு.செல்லப்பாவின் இன்னொரு கதையும் படித்தேன். மார்கழி மாதம், இந்த நடுக்கும் குளிரில் தூங்க முடிவதில்லை. காலம் கார்த்தாலே விடியறதுக்கு முன்னாலேயே திருப்பாவை திருவெம்பாவை பாடும் கோஷ்டி ஒன்று தினம் காலைத் தூக்கத்தைக் கெடுக்கிறது. அவர்களுக்கு குளுராதோ? தினம் ஒரு நாளைப் பார்த்தாற்போல இந்த மாதம் பூராவுமா இந்த அவஸ்தை என்று அலுத்துப் போய் ஒரு நாள் போர்வையை போர்த்திக்கொண்டே படுக்கையை விட்டெழுந்து வாசல் கதவைத் திறந்து பார்த்தால் பஜனை சத்தம் என்னவோ கேட்கிறது. பஜனை கோஷ்டியைத்தான் காணோம். தெருவின் ஒரு முனையிலிருந்து, மறு முனை

வரை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு கடைசியில் பார்த்தால்

கோயிலுள்ளிருந்துதான் பஜனை வருகிறது. இன்னும் நெருங்கிப் பார்த்தால் உள்ளே கோஷ்டியாவது மண்ணாவது. கிராமஃபோன் ரெகார்டுதான் ஓடிக்கொண்டு இருந்தது. அதுக்கு ஒரு ஆள். ஒரு போர்வையை முக்காடிட்டு போர்த்திக்கொண்டு. பக்கத்தில் பஜனை பண்ணிய புண்யத்துக்கு புண்யமும் ஆச்சு. தூக்கமும் கெடாமல் பார்த்துக் கொண்டாயிற்று.

இது இரண்டு கதைகளையுமே நினைவிலிருந்துதான் எழுதுகிறேன். கதைகள் சொல்லும் செய்தியில், சாரத்தில் ஒன்றும் தவறில்லை. கதை விவரங்களில் ஏதும் தவறிருக்கலாம். பண்ணையாருக்குப் பதில் கணக்குப்பிள்ளையாக இருக்கலாம். இப்படி. பழம் நம்பிக்கைகள் இப்போது நிகழ்காலத்தில் பெறும் புதிய அவதாரங்களைக் கிண்டல் செய்யும் மனம். நினைவிலிருப்பதைக் கொண்டு சொல்கிறேன். செல்லப்பா அப்போது எழுதிய கதைகள் அனைத்தும் இதே மாதிரிச் செய்தியைக் கொண்டவையா எனத் தெரியாது. பின்னர் எனக்குப் படிக்கக் கிடைத்த அவர் எழுத்துக்களும், கதைகள் மாத்திரமல்ல, தீவிரமாக முனைந்து செய்த அவரது செயல்களும் பழம் மதிப்புகளை அவற்றின் சாரத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு தன் வாழ்க்கையையும் எழுத்தையும் தீர்மானித்துக் கொண்ட வையாகவே இருந்துள்ளன.

இதற்கெல்லாம் வெகுகாலம் பிறகு, தில்லியில் 1957-ல் கரோல் பாகில் என் சாப்பாட்டு ஹோட்டலுக்குப் பக்கத்து சந்தில் காலியாக இருந்த கார் காரேஜ் ரீடிங் ரூமாக மாற்றப்படிருந்தது. அங்குதான் முதலில் சுதேசமித்திரன் தீபாவளி மலரிலும் பின்னர் அதைத் தொடர்ந்து வந்த சுதேசமித்திரன் வார இதழ்களிலும் நடந்த சர்ச்சை பிரபலமானது. சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றது. தமிழில் நாவலும் சிறுகதையும் வளர்ந்துள்ளதா, தேக்கம் அடைந்து விட்டதா? என்று முறையே க.நா.சுப்பிரமணியமும் சி.சு.செல்லப்பாவும் ஒரு சர்ச்சையைக் கிளப்பி வம்பு வளர்ந்து அதைத் தொடர சுதேசமித்திரனில்

இடமில்லாமல் போய் செல்லப்பாவே எழுத்து பத்திரிகையைத் தொடங்கியதும். சுதேசமித்திரனில் லா.சு.ராமாமிருதத்தின் இதழ்கள் என்ற ஒரு கதையைப் பற்றி மூன்று நான்கு வாரம், “ஒரு நல்ல சிறுகதை எப்படி இருக்கும்?” என்று முன்னர் நடந்த சர்ச்சையில் தன்னைச் சீண்டியவர்களுக்கு பதில் சொல்லுமுகமாக எழுதியிருந்தார் செல்லப்பா.

[ஒரு நிகழ்ச்சியில் உரையாற்றும் செல்லப்பா]

சீண்டியது இரண்டு பேரையும்தான். “இன்னார் இன்னார் தான் நாவலில் சிறுகதையில் வெற்றி பெற்றவர் என்று சும்மா சொல்லிட்டால் போதுமா? இவர்களைப் படிப்பவர்கள் யார்? எங்களைப் படிப்பவர்கள் லக்ஷக்கணக்கில் இருப்பது தெரிய வில்லையா? நீங்கள் பட்டியல் இடுபவர்களைப் படிப்பவர்கள் யார்? தம் எழுத்தில் தோல்வியடைந்தவர்கள் எல்லாம் மற்றவர்களைக் குறை சொல்ல விமர்சனம் செய்யக் கிளம்பி விடுகிறார்கள்,” என்ற ரீதியில் அவர்கள் கண்டனங்கள் இருந்தன. இதற்கு பதில் சொல்லத்தான், ஒரு தரமான சிறு கதை என்பது எப்படி இருக்கும் என்று அதன் தரமான அம்சங்கள் இவை என்று விரிவாக எடுத்துச் சொல்ல,

லா.ச.ராமாமிருதத்தின் இதழ்கள் என்ற ஒரு கதையை எடுத்துக்கொண்டு மிக விரிவாக, தான் ரசித்ததையெல்லாம், அதில் பார்த்த அழகு அம்சங்களை யெல்லாம் அனேகமாக வரிக்கு வரி அலசி மூன்று நான்கு இதழ்களுக்கு ஒவ்வொரு இதழிலும் நான்கு ஐந்து பக்கங்களோ என்னவோ ஒரு நீண்ட கட்டுரையில் தன் ரசனையை விரித்து எழுதியிருந்தார். இது வெற்றுப் பெயர் உதிர்ப்பல்ல, இதன் பின் மற்றவர்கள், குறை சொல்பவர்கள் காணாத, தான் கண்ட ஒரு ரசனை உண்டு என்று விளக்கி முன் வைத்திருந்தது முதன் முறை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

இம்மாதிரியான ஒரு ரசனைப் பதிவு தமிழில் முன்னர் எப்பவும் இருந்ததில்லை என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். இப்போது மாத்திரம் இல்லை. சமீபத்திய பழங்காலம், பழம் பழங்காலம் எதிலிருந்தும் சரி, வாஸ்தவம், இடைக்காலத்தில் உரையாசிரியர்களும் வைணவ ஆச்சாரியர்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள் மிக விரிவாக. அவை பொருள் சார்ந்தவை, இலக்கணம் சார்ந்தவை. அல்லது பக்தி சார்ந்தவை. அல்லது வழி வழியாக வந்தவற்றை ஏற்றுக்கொண்டவை. அவற்றைக் கேள்வி எழுப்பாதவை. இந்து மதம் சார்ந்த, வழிபாடு சார்ந்த, பழம் இலக்கியம் சார்ந்தவை.

உடன் நிகழ் கால எழுத்து பற்றியவை அல்ல. மரபார்ந்த பார்வை எழுதப்பட்டது, தரப்பட்டது, எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் கலாசாரத்தில், உடன் நிகழ்காலத்தையையும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. தரம் சார்ந்து, கவித்வம் சார்ந்து எதுவும் கண்டனம் செய்யப்படவில்லை. சில நிகழ்வுகளைப் பார்க்கலாம். 19-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. ஆறுமுக நாவலர் வள்ளலாரை நிராகரித்தது வள்ளலாரின் கவித்வத்தைக் கேள்வி எழுப்பி அல்ல. அன்றைய தமிழ் உலகம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையிடமும் தியாகராஜ செட்டியாரிடமும் பக்தி கொண்டு போற்றியது அவர்களது கவித்வத்திற்காக அல்ல. தமிழ்ப் பாண்டித்யத்திற்காக. அவர்கள் எவரது

கவித்வத்தைப் பற்றி, உ.வே.சா எங்கும் பேசியதில்லை. தம் குருவைப் பற்றி இப்படியெல்லாம் நினைப்பது பாபம், அபசாரம் என்றே நினைத்திருப்பார். மேலும் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர் காலத்தில் கம்பனுக்கு ஈடாகப் போற்றப்பட்டவர். சைவ மடங்களில் அவருக்கு இருந்த மதிப்பு அளவற்றது. இருப்பினும் அன்று போகட்டும், ஒரு கவிஞன் அவன் காலத்தில் போற்றப்பட்டதில்லை என்பார்களே. இரண்டு நூற்றாண்டு கழிந்து இன்று யாராவது அவரது கவித்வத்தைப் பற்றி மூச்சு விடுகிறார்களா?

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இப்புனைகதை எழுத்துக்கள் பொழுதுபோக்கிற்காக, வாசகர் கவனத்தை ஈர்க்க, அவர் மனம் குதூகலிக்க எழுதப்படுபவையே அல்லாது பிரபந்தங்கள், காவியங்கள், சங்க இலக்கியங்கள் வகையில் இன்று எழுதப்படுபவை என்ற எண்ணம் அன்றைய சூழலில் இருக்கவில்லை. என்றுமே இருந்ததில்லை என்றும் தான் தோன்றுகிறது. அன்றைய தினம் இலக்கியத் தரமான புத்தகங்களை, எழுத்தாளர்களை வெளியிட்டு வந்த கலைமகள் பத்திரிகையே தன் பிரசுரங்களின் வகைப்படுத்தலை, இலக்கியம், நாவல், சிறுகதை என்று தான் பட்டியலிட்டு வந்தது. இலக்கியம் என்ற வகையில் அது புறநானூறு, குறுந்தொகை வகையறா சொற்பொழிவுகளை, பண்டித விளக்கங்களை வகைப்படுத்தியது. இன்று அதன் பட்டியல்கள் வகைப்படுத்தல்கள் மாறியிருக்கின்றனவா என்பது எனக்குத் தெரியாது. கி.வா.ஜவின் தமிழ் பாண்டித்யத்தைப் பற்றியோ அவரது ஆசுகவித் திறனைப் பற்றியோ ஏதும் பேச்சில்லை. ஆசுகவியாக அவர் பாடியவை எல்லாம் புரவலர்களையும் பக்தர்களையும் மெய்சிலிர்க்க வைத்திருக்கலாம்தான். ஆனால் அவை கவிதைகளா அல்லவா என்று யாரும் யோசித்ததில்லை. ஏனெனில் அப்படியான சிந்தனைகளே நம் மனதில் உதித்ததில்லை.

[சிறு வயது செல்லப்பா]

இதழ்கள் என்ற தலைப்பில் லா.ச.ரா. நிறைய கதைகள் எழுதி ஒரு தொகுப்பே வெளியிட்டிருக்கிறார். செல்லப்பா தன் சிறுகதை ரசனையை விரித்து எழுதிய போது இதழ்கள் கதைகளில் ஒன்று அவருக்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாகப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் அவர் எழுதிய அளவுக்கு சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் வெளியிட இடமிருக்கவில்லை என்றும், அது கண்டு ஏமாற்றமுற்று, இனி தன் தேவைக்கும் விருப்பத்திற்கும் எழுதவும், விமர்சனத்துக்கு என்றும் தனக்கென ஒரு பத்திரிகை தேவை என்று (தன் மனைவியின் நகையை அடகு வைத்துக் கிடைத்த பணத்தில்தான் என்றும் சொல்லப்பட்டது.) எழுத்து (ஜனவரி 1959) பத்திரிகை தொடங்கப்பட்டது. இது ஏதோ ஒரு வியாபாரத்துக்கோ, பிழைப்புக்கு வழி தேடவோ போட்ட முதல் அல்ல. ஆரம்ப காலங்களில் க.நா.சு விமர்சனத்தின் தேவை பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தபோது அதில் நம்பிக்கை கொள்ளாத செல்லப்பாவைத்தான், பின்னர் விமர்சனமே அவர் சிந்தனை, செயல்

அனைத்தையும் பிடிவாதமாகப் பற்றிக்கொண்டது. அதன் முதன் விளைவு **எழுத்து.**

எழுத்து பத்திரிகையை நான் முதலில் பார்த்தது தில்லியில் நான் முன்னர் சொன்ன ஒரு வீட்டின் காலி காரேஜில் நடத்தப்பட்ட வாசக அறையில். அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரர் செல்லப்பாவின் ஊர் நண்பர் என்ற காரணத்தால், அவருக்கும் இலவசமாக ஒரு எழுத்து இதழ் செல்லப்பாவிடமிருந்து கிடைத்தது. அதன் முதல் இதழிலேயே க.நா.சு., செல்லப்பா, ந.சிதம்பர சுப்பிரமணியம், சிட்டி, ந.பிச்சமூர்த்தி, எம்.வி.வெங்கட்ராம் என ஒரு பழைய மணிக்கொடி எழுத்தாளர் / நண்பர்கள் கூட்டமே காட்சி தந்தது. ஒரு ஆறுமாத காலம் பழைய மணிக்கொடிக்காரர்களின் ஒத்துழைப்பு தந்த சலசலப்போடு, சில புதியவர்களும் அதில் சேர்ந்தனர்.

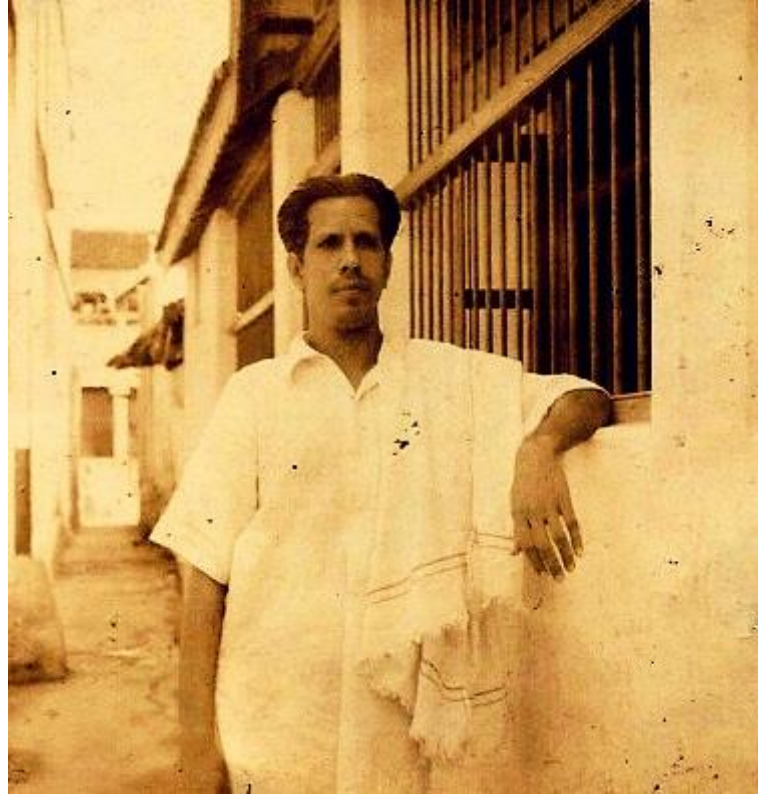
தமிழ் இலக்கியத்தில் முதன் முறையாக, உடன் நிகழ்கால இலக்கியத்தைப் பற்றியே முழுதுமாக தன் பக்கங்கள் அனைத்திலும் ஒரு தீவிர விமர்சனப் பார்வை பார்க்கும் ஒரு பத்திரிகை கண்முன் விரிந்து கிடந்தது. இப்படி ஒரு முயற்சி தமிழ் எழுத்தில் நடந்ததில்லை. என்னால் அந்தப் பத்திரிகையில் வெளிவந்த எல்லா எழுத்துக்கள் பற்றியும் நினைவில் கொண்டு எழுத முடியாது. அறுபது வருடங்களுக்கும் மேல் பழமையான விஷயம். சிறுகதையின் உருவம் பற்றியும், அது சொல்ல வந்த பொருள் பற்றியும், அதன் தோற்றக் காலத்திலிருந்து தமிழுக்கு வந்துள்ள அதன் சிறப்பான படைப்புகள் பற்றியும், சி.சு.செல்லப்பா இதழ்கள் பற்றி எழுதிய விரிவில் அல்லாது, க.நா.சுவுக்கே உரிய பாணியில், விரலை நீட்டி எட்டியுள்ள பொருளைச் சுட்டிக்காட்டுவது போல, தமிழுக்கு சிறுகதை வளம் சேர்த்தவர்கள் என்று தாம் கருதுபவர்களின் கதைப் பொருளின் சிறப்பையும் அது பெற்றுள்ள உருவ அமைதியையும் பற்றி க.நா.சு. தன் சுபாவத்தையும் மீறி விரிவாக எழுதியிருந்தார். சுமார் எட்டுப் பேர் என்று நினைவு. புதுமைப்பித்தனிலிருந்து தொடங்கி தி.ஜானகிராமன், கு.அழகரிசாமி வரை.

அத்தோடு, குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும், “நான் எட்டுப் பேரைச் சொல்கிறேன். ஆனால் காலம் இதிலும் ஒரு சிலரை உதறிவிடக்கூடும்,” என்றும் சொல்லியிருந்தார். “புதுமைப்பித்தனுக்கு அனேக கதைகளில் கதையின் உருவ அமைதி கிட்டியதில்லை. தன் எல்லாக் கதைகளிலும் உருவம் வெற்றிகரமாக அமைந்தது என கு.ப. ராஜகோபாலனைத் தான் சொல்லவேண்டும்,” என்றெல்லாம் எழுதியிருந்தார்.

இந்த வெற்றி பெற்றோரில் தன்னையும் அவர் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. காலதேவன் உதறிவிடக்கூடும் என்று, தான் கணித்த பட்டியலில் கூட அவர் தன்னைச் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. எழுத்து ஆசிரியர் சி.சு.செல்லப்பா மிகப் பெரிய சாதனையாளராகக் கணிக்கும் பி.எஸ் ராமையாவையும் அவர் சிறுகதை சாதனையாளராகச் சேர்க்கவில்லை. இந்த மாதிரி ஒரு பத்திரிகை வருவதும் அதில் இம்மாதிரியான மதிப்பீடுகளும் முதல் தடவையாக தமிழில் நிகழ்பவை. இதற்கு முந்தைய மணிக்கொடி, தேனீ, இன்னமும் சுதேசமித்திரன் போன்ற முதன்முறையாக மேடை ஏற்படுத்திக்கொடுத்த பத்திரிகைகளையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். என் கருத்தில் எழுத்துதான் முதல் குரல் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில். உடன் நிகழ்காலத்தில்.

இன்னம் விசேஷமாக, செல்லப்பா, க.நா.சுவின் நாவல் பொய்த்தேவு பற்றியும் தன் பாணியில் ஒரு நீண்ட பார்வையை எழுதியிருந்தார். ந.பிச்சமூர்த்தியின் “பெட்டிக்கடை நாரணன்” என்ற கவிதை எப்போதோ நாற்பதுகளில் வெளியாகி மறக்கப்பட்ட கவிதை திரும்பப் பிரசுரமானது. நாற்பதுகளில் எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்தாத அந்தக் கவிதை, எழுத்து பத்திரிகையில் (1959) – இல் பிரசுரமானதும் உடனே அடுத்த எழுத்து இதழ்களில் பசுவய்யா, தி.சொ வேணுகோபாலன், க.நா.சு. (அவரது மிகச் சிறந்த கவிதையான தரிசனம்) என ஏதோ இதற்காகவே காத்துக் கொண்டிருந்தது போல ஒரு கவிஞர் கூட்டமே பிச்சமூர்த்தியின் கவிதை தந்த

ஆதர்சத்தில் கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்தனர். ஏதோ இது மாதிரி ஒரு சமிக்ஞை எப்போதடா வரும் என்று காத்திருந்தது போல. இதில் ஒவ்வொருவரின் கவிதையும் இதுகாறும் எழுதப்படாத பொருளில், எழுதப்படாத கவிதை வடிவில் எழுதினர். ஒருவரது கவிதை போல இன்னொருவரது இல்லை. க.நா.சுவின் தரிசனம் கவிதைக்கும், பசுவய்யாவின் உன் கை நகத்துக்கும் ஏதும் ஒற்றுமையோ சம்பந்தமோ இருக்கவில்லை. அதுபோலத்தான் தி.சொ.வேணுகோபாலனதும்.

கு.ப.ராஜகோபாலன் கதைகளைப் பற்றி செல்லப்பாவா, இல்லை சிட்டியா? யார் என்று நினைவில் இல்லை. ஒரு மதிப்பீடு வந்திருந்தது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, மிகவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு புதிய அம்சமாக நான் சொல்ல வேண்டும். தி.ஜானகிராமன் எழுதிய சங்கீத விமர்சனக் குறிப்புகள். எனக்கு இதை எழுதும்போதே ஒரு சிறிய சந்தேகம், தி.ஜானகிராமன் எழுதியது எழுத்து பத்திரிகையிலா, இல்லை க.நா.சுவின் இலக்கியவட்டத்திலா? என்று. இருப்பினும் வாய் திறந்து எது பற்றியும் கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்பாத சுபாவம் கொண்ட

தி.ஜானகிராமனே, அன்று சங்கீத உலகில் தன்னைப் புரட்சியாளனாக புதுமைக் கலைஞனாகக் கருதிக்கொண்டிருந்த வீணை எஸ்.பாலசந்திரைப் பற்றி எழுதியிருந்தார். “இதோ பார் வீணையில் என்னென்னவெல்லாம் என்னால் செய்ய முடியும் பார்” என்று வெற்றிப் புன்னகை புரிந்து கொண்டு, “மரக்கடையில் ரம்பம் அறுக்கும் நாராசத்தையே நான் வீணையில் கொண்டு வர முடிகிறதே பார் என்று மார்தட்டிக் கொள்ளும் வித்வான்கள்” என்பது போல எழுதியது எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்தைத் தந்தது. இந்த மாதிரியான அபிப்ராயங்கள் சங்கீத உலகில் பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டதில்லை. அதிலும் எஸ்.பாலசந்தர் போன்ற முதல் வரிசை வித்வான்கள் பற்றி.

இது அக்காலத்தில் எனக்கு ஒரு புதிய பூகம்ப அதிர்ச்சியா, இல்லை என்றும் காணாத ஒரு சூறாவளியா எனத் திகைக்கத் தோன்றியது. எங்கோ நாலு பேர் படிக்க எழுதிக்கொண்டிருந்தவர்கள் தமிழ் உலகம் அறியாதவர்கள், சாதனையாளர்களாக முன்னிறுத்தப்பட்டு, பெரும் ஜாம்பவானகளாகப் பவனி வந்த கல்கி, மாயாவி, ஆர்வி, அகிலன், ஜெகசிற்பியன், லக்ஷ்மி, மு.வ, கி.வா.ஜ என்று அத்தனை பேரும் தூக்கிக் கடாசி எறியப்பட்ட ஒரு நிகழ்வு சாதாரணமானதல்ல. ஆனால் அவர்களுக்கு அப்போது ஏதும் பாதிப்பு இல்லைதான்.

எழுத்து தொடங்கிய போது பல லட்சங்கள் என வாசகர்களைக் கொண்டிருந்த பத்திரிகைகளுக்கு எதிரான ஒரு குரல், “எழுத்து 2000 பிரதிகளுக்கு மேல் அச்சிடப்படமாட்டாது” என்று பிரகடனப் படுத்திக்கொண்டு வந்த முதல் இதழே 700 பேருக்கு மேல் சென்றடையவில்லை. 104 இதழ்களோ என்னவோ வந்த எழுத்துவின் கடைசி இதழ் 120 பேருக்கு மேல் சென்றடையவில்லை. ஆனால் அதற்குள் அது ஒரு விமர்சன மரபை தமிழ் மண்ணில் ஸ்தாபித்துவிட்டது. தமிழ்க்கவிதையிலும் ஒரு புதிய மரபை ஸ்தாபித்தது. சிறு பத்திரிகை என்ற

மரபையும் ஸ்தாபித்தது. இதையெல்லாம் கேட்க ஆச்சரியமாக இருக்கும். எழுத்து ஆரம்பித்த காலத்தில் இதையெல்லாம் அது சாதிக்கும் என்று யாரும் நினைத்துக் கூட பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்.

செல்லப்பா விமர்சகனாக அவதாரம் எடுத்ததே க.நா.சு விமர்சனத்தின் தேவையைச் சொல்லிச் சொல்லி அவரைக் குளவியாகக் கொட்டிக்கொண்டே இருந்த காரணத்தால்தான். செல்லப்பா எழுத்தின் முதல் இதழிலேயே க.நா.சுவையும் சேர்த்து தன் பழைய மணிக்கொடி சகாக்களைத்தான் நம்பி இருந்தார். ஒரு ஆறு மாத காலம்தான் அந்த உறவு நீடித்தது. க.நா.சுவே பின்னர் 'ஒரு ஆறு மாத காலம் தான் எழுத்து உருவாக்கிய சலசலப்பு நீடித்தது, அதற்கு மேல் அது உயிர்ப்புடன் இல்லை' என்றோ என்னவோ எழுதினார். அந்த சலசலப்பு அவரும் மணிக்கொடி சகாக்களும் எழுத்துவில் எழுதிய ஆறுமாத காலம் என்பது புரிந்து கொள்ள வேண்டியது. ஆனால் வெகு ஆண்டுகள் பின்னர் எழுத்து பற்றி அவர் எழுதியது, "இந்தப் பண்டிதர்கள் எல்லாம் எழுத்து போன்ற ஒரு பத்திரிகை நடத்தினால்தான் அவர்கள் தமிழுக்குச் செய்த பாபங்களிலிருந்து அவர்களுக்கு விமோசனம் கிடைக்கும்," என்று. இதை அவர் எழுதிய காலம் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் கசப்பு முற்றியிருந்த காலம்.

இன்னொரு இடத்திலும் க.நா.சு. சொல்லியிருக்கிறார்: "எந்தப் புத்தகம் பற்றியும், எது பற்றியும் சி.சு.செல்லப்பா என்ன சொல்லியிருக்கிறார், அவரது அபிப்பிராயம் என்ன என்று நான் படிக்க விரும்புவேன் அவரிடமிருந்து ஒரு புதிய பார்வை எது பற்றியும் கிடைக்கும்," என்று. எவ்வளவு கசப்பு இருவருக்கிடையே இருந்த போதிலும், ஒருவரை ஒருவர் மதித்தே வந்துள்ளனர் தனிப்பட்ட முறையிலும், கருத்து ரீதியிலும் என்பது தெளிவு. இது தொடர்ந்து வந்துள்ளது.

ஆனாலும் கசப்பு ஏன் என்பது புரிந்ததில்லை. அது துரதிர்ஷ்ட வசமானது. எழுத்து பத்திரிகையின் மிகப் பெரிய சாதனை என்பது புதுக்கவிதை என்ற முயற்சிக்கு எழுத்துவில் இடம் கொடுத்து, தமிழ்க்கவிதைக்குக் கொடுத்த ஊட்டமும் உற்சாகமும்தான். ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் கவித்வம் அதன் புதிய பாடுபொருளைக் கண்டுகொண்டு, அதற்கேற்ற புதிய வடிவங்களையும் சிருஷ்டித்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படித்தான் தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் வளர்ந்து பிரவாஹித்துள்ளது. தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரியும் இந்த உண்மையைப் பண்டிதர்கள் ஏன் காண மறுத்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ந.பிச்சமுர்த்தியின் 'பெட்டிக்கடை நாரணன்' அது முதலில் வெளிவந்த 40களில் கண்டிராத உத்வேகத்தை மறுபிரசுரம் பெற்ற அறுபதுகளில் தானாகவே தேடிக்கொண்டது. அதைப் பிச்சமுர்த்தி உணர் முடிந்திருக்கிறது. பண்டித உலகமும், பண்டித மனங்களும் காணாத கவித்வத்தை பாண்டித்யமற்ற வைதீஸ்வரனும், பசுவய்யாவும் காண முடிந்திருக்கிறது. தமிழ்க்கவிதையிலும், உலக இலக்கியப் பரிச்சயம் கொண்ட சி.மணியும் புதிய உலகங்களில் சஞ்சரிக்க முடிந்திருக்கிறது.

இதைக் கேலி செய்த முற்போக்கு முகாம்களும் தமிழ்ப் பண்டித உலகமும் அன்று பலம் கொண்ட அதிகார பீடங்களாக கோலோச்சிய போதிலும் இன்று அவர்கள் போன இடம் தெரியவில்லை. அவர்கள் மாத்திரமல்ல, சி.சு. செல்லப்பாவின் மணிக்கொடிக் கால சினேகிதரான சிட்டி கூட கேலி செய்தார். செல்லப்பா தனக்கு வழிகாட்டியாகக் கொண்டாடிய பி.எஸ் ராமையா கேலி செய்தார். இருப்பினும் செல்லப்பாவின் துணை நின்று பலம் அளித்தது அவரது நம்பிக்கையும் பிடிவாதமும். ஆறு மாத காலம் அவருடன் துணை நின்ற மணிக்கொடி அன்பர்கள் எல்லாம் ஒதுங்கிவிட்ட பிறகு செல்லப்பா தனித்துவிடப்பட்ட போதிலும் அவருக்கு நம்பிக்கையும் மன உறுதியும் தந்தது, சிவராமு, ந.முத்துசாமி, கி.அ.சச்சிதானந்தம், நகுலன்,

பசுவய்யா, தி.சொ.வேணுகோபாலன், எஸ் வைதீஸ்வரன், இப்படி சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். ஒரு நீண்ட அணிவகுப்பே திருவல்லிக்கேணி 19-A பிள்ளையார் கோயில் தெரு, கதவைத் திறந்து உள்ளே நுழைந்தது. அத்தோடு, தமிழ்ப் பண்டிதர் உலகிலிருந்தும் சி. கனகசபாபதி, தொடர்ந்து புதுக்கவிதையின் தோற்றத்தையும் அதன் வளர்ச்சியையும் பற்றி, சங்கப் பாடல்களின் பின்னணியில் விரிவாக எழுதத் தொடங்கினார். அவர் காரணமாக மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில் புதுக் கவிதைக்குத் தமிழ்ப் புலவர் உலக அங்கீகாரமும் கிடைத்தது.

ஒரு வேடிக்கையான திருப்பம், தமிழ் முற்போக்குகள் உலகம் நவீன சிறுகதை, நாவல் படைப்பாளிகளையும், கவிஞராக உலாவரும் புலவர்களையும் கொண்டதாக இருந்த போதிலும், வெகுஜன கவர்ச்சி எழுத்துக்களை அவர்கள் பாணியில் அவர்கள் எதிர்ப்பவர்களாகக் காட்டிக்கொண்ட போதிலும், அவர்களது குருநாதர்களான சிதம்பர ரகுநாதனும், நா.வானமாமலை என்னும் சித்தாந்த புருஷரும் புதுக் கவிதைக்குத் தீவிரப் பகைமை பாராட்டிப் பிரசாரம் செய்த போதிலும், அவர்கள் முகாமிலிருந்தே ஒரு பெரும் கூட்டம் வானம்பாடி என்னும் பெயரில் கவிதைக்கே என ஒரு இதழும், இயக்கமும் தொடங்கி அவர்கள் பாணி கவிதைப் பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கினர். அது மரபு சார்ந்தும் இருக்கவில்லை. புதுக்கவிதை சார்ந்தும் இருக்கவில்லை. கவிதை சார்ந்தும் இருக்கவில்லை. அவர்கள் தொடும் எதுவும் பெயர் ஒன்றைத் தாங்கி இருக்குமே அல்லாது அப்பெயருக்கேற்ற பொருளோ உயிர்ப்போ கொண்டிராது என்பது அவர்களது எல்லா முயற்சிகளிலும் தெளிவாகிய ஒன்று. இன்னமும் வேடிக்கை, அவர்கள் தம் கட்சிக்கென ஒரு இலக்கிய பத்திரிகையை, தாமரை எனத் தொடங்கி வானம்பாடிகள் செய்த காரியத்தையே செய்தனர். வானம்பாடிகளுக்கும் தாமரை கூடாரத்தில் இடம் இருந்தது. கடைசி விளைவு அவர்களிடம் கவிதை வளம் இராவிட்டாலும்,

புதுக்கவிதை அவர்களை அண்டா விட்டாலும், பண்டித உலகத்துக்கு எதிர்க்குரலாகவே அவர்கள் இருந்தது, செல்லப்பாவுக்கு அது உதவியாக இருந்தது.

இவையெல்லாம் அன்றைய ஒரு மைனாரிட்டி, இலக்கிய வட்டத்தின் சூழலைக் குணம் மாற்றி அமைத்தது என்று சுட்டத்தான். இம்மாற்றங்களையெல்லாம் அன்று செல்லப்பாவுக்கு எதிர்முனையில் நின்றிருந்து சத்தமிட்டவர்களும், உடன் இருந்து கேலி செய்தவர்களும் உணர்ந்திருக்கவில்லை. செல்லப்பாவின் பிடிவாதம் தன்னைக் கேலி செய்தவர்களையும் கண்டு கொள்ளவில்லை. கூச்சலிட்டு வாயடைக்க முயன்றவர்களையும் கண்டு கொள்ளவில்லை.

இக்கட்டுரையில் திரு.வெங்கட் சாமிநாதன் குறிப்பிடும் தி.ஜானகிராமன் எழுதிய இசை விமர்சனக்கட்டுரை 'இலக்கிய வட்டம்' இதழில் வெளியானது. அக்கட்டுரை இதே சொல்வனம் இதழில் சொல்வனம் வாசகர்களுக்காக மீள்பிரசுரசம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

எழுத்து பத்திரிகை - 1968 - தலையங்கம் - சி.சு.செல்லப்பா

டிசம்பர் 13, 2020

In "இதழ்-236"

க.நா.சு சிறப்பிதழ்
அக்டோபர் 4, 2012
In "அறிவிப்பு"

வெங்கட் சாமிநாதன்- வாதுங்கு மற்றும் விவாதங்களும், புத்தக வெளியீட்டு விழா
மே 9, 2011

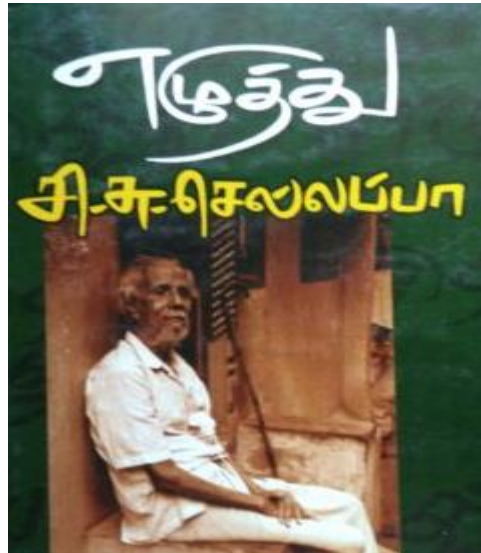
சி. சு. செல்லப்பா உரை

அறிவிப்பு

[S Ramakrishnan]

<https://www.sramakrishnan.com/%E0%AE%9A%E0%AE%BF-%E0%AE%9A%E0%AF%81-%E0%AE%9A%E0%AF%86%E0%AE%B2%E0%AF%8D%E0%AE%B2%E0%AE%AA%E0%AF%8D%E0%AE%AA%E0%AE%BE-%E0%AE%89%E0%AE%B0%E0%AF%88/>

நேற்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்மொழித்துறை சார்பில் நடைபெற்ற நிகழ்வில் சி. சு. செல்லப்பா குறித்து உரையாற்றினேன்.

ஒரு மணி நேர விரிவான உரை. தமிழ்மொழித்துறை மாணவர்களும் ஆய்வுமாணவர்களும், பேராசிரியர்களும் நிறைந்த அவை. சி.சு.செல்லப்பாவின் பேரன் கார்த்திக் சுப்ரமணியன் பெங்களூரிலிருந்து வந்து நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்.

அந்த உரையில் செல்லப்பாவின் சுதந்திரப் போராட்ட அனுபவங்கள், அவரது, சிறுகதைகள் , புதுக்கவிதை உருவான விதம், அவர் முன்னெடுத்த அமெரிக்க இலக்கிய விமர்சன முறை, அவரது இலக்கிய நண்பர்கள், செல்லப்பாவின் லட்சிய வாழ்க்கை, அவரது எழுத்து இதழின் பங்களிப்பு, புத்தகங்களை ஊர் ஊராகச் சுமந்து விற்ற நிகழ்வு, அவரது வாடிவாசல் நாவலின் சிறப்புகள் மற்றும் சுதந்திர தாகம் நாவல் குறித்த பார்வைகளை முன்வைத்துப் பேசினேன்.

தனது தாத்தா உயிரோடு இருந்திருந்தால் சாகித்ய அகாதமி விருதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்க மாட்டார். அவர் எந்த விருதையும் பெற விரும்பியவரில்லை. காந்தியவாதியாக இருந்தாலும் தாத்தா கோபக்காரர் என்று அவரது பேரன் கார்த்திக் தனிப்பட்ட உரையாடலின் போது தெரிவித்தார். காந்தியே கோபக்காரர் தான். காந்தியவாதிகள் பலரும்

பிடிவாதமானவர்கள். தங்கள் முடிவுகளை எப்படியாவது செயலாக்கிவிடக் கூடியவர்கள். பேசிப்பேசி அவர்களால் எவரையும் வென்று விட முடியும் என்றேன். அது உண்மை எனக் கார்த்திக் சிரித்துக் கொண்டார்.

சி. சு. செல்லப்பா தனிநபரில்லை. அவர் ஒரு இலக்கிய இயக்கம். அவரைப் போன்ற ஒருவரை இனிக் காண முடியாது. தமிழ் இலக்கியத்தின் இன்றைய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டத்தில் செல்லப்பாவின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. அவரது காலத்தில் புதுக்கவிதையை கேலி செய்தவர்களே கூட இன்று புதுக்கவிதையை ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டார்கள். வெறும் ரசனை விமர்சனம் கைவிடப்பட்டு கோட்பாடு ரீதியாக விமர்சனத்தை முன்னெடுக்கும் செயல்பாடு கல்விப்புலம் தோறும் உருவாகிவிட்டது. சிறுபத்திரிக்கை மரபின் ஆணிவேராகத் திகழ்ந்தவர் சி. சு. செல்லப்பா.

தமிழ்மொழித் துறைத்தலைவரும் பாரதியியல் அறிஞருமான முனைவர் ய. மணிகண்டன் நிகழ்வினை சிறப்பாக ஒருங்கிணைப்புச் செய்திருந்தார்.

சி.சு. செல்லப்பாவின் சிறுகதைப் போக்கு

இரா.தெய்வம்

<https://www.keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungal-noolagam-aug15/29002-2015-08-19-04-26-16>

தம்மை எழுத்தாளனாக்கும் திசையில் அமைந்த பள்ளி, கல்லூரி நாள்களிலே ஏற்பட்ட அனுபவங்களைப் பற்றி செல்லப்பா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

ரங்கண்ணா கதை சொல்லும் விதம் பெரும் பான்மை மணிப்பிரவாள நடையிலே இருக்கும். பதினைந்து வயதுக்குள்ளாகவே எவ்வளவு அதிக பட்ச வாய்ப்பு கிடைக்குமோ அவ்வளவுக்குக் கதைகள் கேட்டிருக்கின்றேன். கேட்டு அறிந்த அற்புதங்களை நினைவில் நிறுத்தியிருக்கிறேன்.

si su chellappa ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பத்திரிகைகள் படிக்க நேர்ந்தது. ஆனந்த விகடனில் கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தியின் நகைச்சுவை எழுத்தை ரசித்துப் பேசுவோம். நண்பர்களுடன் சேர்ந்து விகடனிலே வரும் நகைச்சுவை துணுக்குகளைப் பற்றி விவாதம் செய்வோம்.

கலைமகள் பத்திரிகையை நண்பர் ஒருவர் வாங்கி வந்தார். அதையும் தொடர்ந்து படித்து அதைப் பற்றி பேசுவோம். 1933-இல் விகடன், சிறுகதைப் போட்டி ஒன்றை விளம்பரம் செய்தது. 1933 மே மாதம் பரிசுக் கதைகள் வெளிவந்தன. 'நாலி' யின் ஊமைச்சிக் காதல், முதல் பரிசையும், பி.எஸ். ராமையாவின் 'மலரும் மணமும்' ஆறுதல் பரிசையும் பெற்றன. பரிசுக் கதைகளை நாங்கள் ஆழ்ந்து கவனித்துப் படித்தோம்.

'சென்னையில் எந்த பாரதியின் தேசியப் பாடல்களை எட்டு வயதில் பாடினேனோ, அன்றே எழுதும் ஆர்வம் எனக்குள் முகிழ்த்தது. சட்டென்று ஒரு விகடத் துணுக்குத் தோன்றியது. அதைக் கார்டில் எழுதி விகடனுக்கு அனுப்பி னேன். ஆங்கிலத்தில் ஒரு ஜோக் எழுதி,

'மெர்ரி' மாகசினுக்கு அனுப்பினேன். 'காந்தி' என்ற மாதம் இருமுறைப் பத்திரிகைக்கு ஒரு விகடத் துணுக்கு அனுப்பினேன். எதுவும் பத்திரிகையில் வெளிவர வில்லை. காந்தியில் என்னுடைய நகைச்சுவை துணுக்கு வெளிவந்தது. இதுதான் என் எழுத்துப் பிரவேசத்தின் முதல் பயணமும் அனுபவமும் என்று செல்லப்பா கூறியுள்ளார்.

சென்னை மெர்னா கடற்கரையில், மூன்று வயதுக் குழந்தை அலையோரப் பகுதியிலே மணல் வீடு கட்டி விளையாடுவதைச் செல்லப்பா காண் கிறார். ஒரு பெரிய அலை வந்து அந்த வீட்டைக் கலைத்தால்? இப்படியான எண்ணம் அவருள்ளே தோன்ற உடனே கதை ஒன்று உருவான மாதிரி பிரமை ஏற்பட்டது.

'மணல் வீடு' என்ற தலைப்பில் சிறுகதை எழுது கிறார். அதை விகடனுக்கு அனுப்புகிறார். பிரசுரம் ஆக வேண்டுமே என்ற ஆவல், எதிர்பார்ப்பு, வேதனை, வேதனையைச் சுமந்து தாங்கின பின் முடிவில் வந்தது குறை பிரசவம்தான். பிறகு 17.9.1993-இல் வெளிவந்த மணிக்கொடியை வாங்கிப் படிக்கிறார்.

சுதந்திரச் சங்கு 1933-இல் சங்கு சுப்ரமண்யனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரலாயிற்று. சங்கு சுப்ரமண்யனில் கனல் கக்கும் எழுத்து நடை மக்களை வீறுகொண்டு எழச்செய்யும். பாரதியார் பாடல்களை அவரைப்போல் யாரும் அவ்வளவு தீவிர

உணர்ச்சியோடு பாடமுடியாது. அவரது பேச்சுக்களும் வீரத்தைக் காக்கும். ஆகையால் அவரது கருத்தும் நடையும் என்னைக் கவர்ந்தன என்று கூறும் செல்லப்பா தாம் எழுதி முதன் முதலில் பிரசுரமான 'மார்கழி மலர்' என்னும் சிறுகதையின் பின்னணியைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“அப்போது டிசம்பர் மாதம் - மார்கழி, கிராமங்களில் மாதம் முழுவதும் வாசலில் பெரிய கோலங்கள் போட்டு, செம்மண் பட்டை பதித்து அலங்காரமாக வைப்பது வழக்கம். கிராமங் களிலே இப்பொழுது அது அரிதாகிவிட்டது. என் வீட்டில் என் இளைய தங்கைகள் கோலம் போட்டு, பூ வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் ஒரு சிறுமி. நாலைந்து வீடுகளுக்கு அப்பால் உள்ளவள். ஆற்றி லிருந்து குடிநீர் கொண்டுவந்து பல வீடுகளுக்குக் கொடுத்துச் சில வீடுகளில் கைக்காரியமும் செய்து ஜீவனம் செய்துவரும் ஒரு ஏழை அம்மாளின் பெண் அவள். எங்களுக்குத் தெரிந்தவள். என் தாய் அலமேலு அவளுக்கும் இரண்டு பூ கொடுக்கும் படி என் தங்கைகளுக்குச் சொல்ல அவள் வாங்கிக் கொண்டு ஆவலோடு தன் வீட்டுக்கு ஓடினாள்.

“இது நடப்பு. அந்தச் சிறுமி பார்த்துக் கொண்டிருந்த பார்வை என் மனதிலே பதிந்தது. ஒரு ஏழைப் பெண்ணின் பார்வை, தன் வீட்டு வாசலில் இந்த மாதிரிப் பூ வாங்கி வைக்க வசதி இல்லாததால், அப்போது அந்தச் சிறுமியின் மனதில் என்ன தோன்றக்கூடும் என்று

என் வியூகத்தை ஓடவிட்டேன். கதை பிறந்துவிட்டது. உடனே எழுத ஆரம்பித்தேன் 'மார்கழி மலர்' என்னும் தலைப்பில்."

கதையை 'சங்கு' பத்திரிகைக்கு அனுப்பினேன். பதில் கடிதம் வந்தது. இளம் தோழ, வணக்கம். தங்கள் கதை கிடைத்தது. புதிய கதை என்று தெரிகிறது. கதையை திருத்திப் போடுகிறேன். நமஸ்காரம். இப்படிக்கு சங்கு சுப்ரமணியம் என்று கையெழுத்து இட்டிருந்தது. படித்தவுடன் மகிழ்ந்து போய்விட்டேன்.

சங்கு வாரப் பதிப்பின் ஏழாவது வெளி யீட்டில் 1934 சனவரி 4-இல் 'மார்கழி மலர்' வெளி வந்தது. அப்போது என்னுடைய புனைப் பெயரான 'அசுவதி' என்ற பெயரில் எழுதியிருந்தேன்.

கதையை ஆவலோடு படித்தேன். நான் ஆரம் பித்தபடியே பாரா இருந்தது. பிறகு படித்தபோது பார்த்தால் என் வரிகளுக்கு இடையிடையே ஆங்காங்கே புதிய வரிகள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. சங்கு சுப்ரமணியம் எழுதியபடி கதையை திருத்தி யிருந்தார். அந்த திருத்தம் கதையின் முடிவுக்கு கம்பீரம் கொடுத்தது.

ஆரம்பம், வளர்ச்சி, முடிவு எல்லாம் ஒரு கதையில் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை சங்கு சுப்ரமணியத்தின் திருத்தங்களிலிருந்து தெரிந்து கொண்டேன். ஆக, என்னைச் சிறுகதை எழுத தாளனாக ஆக்கி வெளிப்படுத்தியவர் சங்கு சுப்ர மணியன். அவரை நான்

என்றும் நினைவில் வைத் திருப்பேன். என் மணல் வீடு கதையைத் திருப்பி அனுப்பிய விகடன் ஆசிரியர் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி இதைச் செய்யத் தவறியவர். அவரால் இலக்கியத் தரமான எழுத்தை இனம் காண முடியவில்லை. இதுதான் வ.ரா. சங்கு போன்றோருக்கும், கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் இடையே இருந்த வேறு பாடு.

இந்த ஊக்கத்தின் வெளியீடாகத் தொடர்ந்து சுறுசுறுப்பாக எழுத முயன்றேன். பசி, வஞ்சம், செய்த கணக்கு என்ற மூன்று சிறுகதைகள் வெளி வந்தன. இவற்றிலே சங்கு ஒரு வரிகூட சேர்க்க வில்லை. எனக்கு சிறுகதை சரியாகப் பிடிபட்டிருப் பதாக அவர் உணர்ந்திருக்கக் கூடும்.

‘என் சிறுகதை பாணி’ என்னும் நூல் சுய சரிதை வகையின் பாற்படும் நூலாகும். அமெரிக்கா விலுள்ள ‘விளக்கு’ அமைப்பின் கீழே இயங்குவது புதுமைப்பித்தன் நினைவு அறக்கட்டளை, ஒரு தமிழ் எழுத்தாளரின் மொத்தப் படைப்புகளையும் கணித்து அவரைக் கௌரவிக்க எண்ணியது விளக்கு. அந்த மரியாதையை முதன்முதலாகப் பெற, சி.சு. செல்லப்பாவே சரியானவர் என்று அறக்கட்டளையினர் முடிவு செய்தனர். அதோடு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கும் அவரது படைப்பு களை வெளியிடுவது சிறந்த வழி என்று கருதி ‘என் சிறுகதை பாணி’ விளக்கு அமைப்பால் 1995 செப்டம்பர் மாதம் வெளிவந்தது.

இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் சிறுகதை எழுதும், எழுத விரும்பும் எழுத்தாளர்களுக்கும் இந்நூல், செல்லப்பா தரும் மதிப்பிலா பொக்கிஸம்.

தமிழ் எழுத்தாளர் ஒருவர் இவ்வளவு விரி வாகவும் தெளிவாகவும் வியக்கத்தக்க ஞாபக சக்தியுடன் தாம் எழுதிய 109 சிறுகதைகள் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் எழுதிய தேதி, கரு தோன்றிய விதம், அது முழுதாய் உருவாகி எப்படி வெளி வந்தது என்ற தகவல்களுடன் தன் சொந்த நிர்ணயத்தில் தன் கதை சொல்லும் ஆற்றல் எப்படி படிப்படியாக வளர்ந்தது என்று சீர்தூக்கி நூலாகத் தருவது அரிய, பெரிய சாதனையாகும். செல்லப் பாவின் சிறுகதைகளை ஆராய வேண்டுவோர் கட்டாயமாகப் பாடப்புத்தகமாக ஏற்று பக்தி சிரத்தையுடன் 'என் சிறுகதை பாணி' யைப் படித்தல் அவசியமாகும்.

சி.சு. செல்லப்பாவின் 109 சிறுகதைகளையும் அலசி ஆராய்வது, தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு ஆற்றும் மிகப்பெரியத் தொண்டாகும். ஆயினும் ஒரு சில சிறுகதைகளை மட்டும் இங்கு ஆராய் வோம்.

1938-இல் கலைமகள் இதழில் வெளிவந்த கணவன் எதிரொலி சிறுகதை சி.சு. செல்லப் பாவின் சிறுகதைகளுள் தலைமை சான்ற சிறுகதையாகக் கருதப்படுகிறது. இச்சிறுகதை ஆங்கில நாடக மேதை ஷேக்ஸ்பியரின் 'ஜூலியஸ் ஸீஸர்' நாடகத்தில் நாடக நாயகனாக ஸீஸர் மக்கள வையிலே கொலையுறப் போவதற்கு முன்பே பல தீய சகுனங்கள் தெரிந்து, 'வரும் போக்குகளின் முன் நிழல்கள்'

அவற்றின் தன்மையைக் காட்டும் என்ற உண்மையை உணர்த்தும். இந்த அடிப் படையில் சிறந்த கற்பனைத்திறத்துடன் புனையப் பட்ட 'கனவின் எதிரொலி' விலைமதிக்க முடியாத முத்து, நான்கரை ஆண்டுகளில் 22 சிறுகதைகள் வெளிவந்திருக்க இது செல்லப்பாவின் 23-ஆவது வெளியீடாகும்.

கதைப் போக்கு

பாண்டியனின் முடிவுக்குக் கட்டியமாக அவனுடைய தேவி ஒரு கனவு காண்கிறாள். "மன்னவன் வாய் முதல் தெறித்தது மணியே" என்று அந்த கணத்திலேயே நீதி பிறந்த நெடுஞ் செழியன் செங்கோல் வளைய அவள் 'மயிர் நீத்த கவரிமான் உயிர் நீப்பப் போல' என்ற பாணியில் இந்தக் கதையைச் சொல்கிறார் செல்லப்பா.

நெடுஞ்செழியன் அவசரப்பட்டுப் பொன் செய் கொல்லன் தன் பொய் உரையைக் கேட்டு, ஏன் அநியாயமாகக் கோவலன் சிரத்தைக் கொய்ய ஆணையிட்டான் என்பதற்குக் காரணத்தையும் காட்ட முயல்கிறார் செல்லப்பா.

தேவியின் சிலம்பு ஒன்று களவு போய் விட்டது. ஜோடி பிரிந்தால் கோப்பெருந்தேவி சிலம்பு அணிவதையே விடுத்து, வெறும் காலாய் கவலையுடன் நடமாடுகிறாள். அரசனால் இதைத் தாங்க முடியவில்லை. சிலம்பு அணியாத அவள் கால்கள் மாங்கல்யத்தை இழந்த கழுத்துப் போலத் தெரிந்தன. அரசி ஏக்கத்துடன் கையில் ஏந்திய ஒற்றைச் சிலம்பின் தொங்கணிகள் உராய்ந்து சப்திக்கும் ஒலி,

கணவனை இழந்த ஒருத்தியின் ஓலமாய்க் கேட்கிறது. காணாமற் போன சிலம்பு கணவன் மனைவியரிடையே கடுமையான ஊடலை உண்டாக்குகிறது. பாண்டிய மன்னன் தன்னைக் கோழையாக உணர்கிறான். அலைமோதும் மனத் தனாய் அந்தப்புரத்திற்கு வருகிறான். இன்பமாய் ஒரு சொல் பகர்வாள் என்று எதிர்பார்த்து, ஆனால் அதற்கு நேர் மாறாக ஏமாற்றமே காத்திருந்தது.

தான் கண்ட கனவை கோப்பெருந்தேவியார் பாண்டியனிடம் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறாள்.

“நான் எந்த இடத்தில் இருந்தேன்; என்ன செய்தேன் என்பதே எனக்குத் தெரியவில்லை.

சிலம்பு சிலம்பு என்று பைத்தியம் போலப் போய்க்கொண்டிருந்தேன். எனக்குச் சற்று தூரத்தில் சிலம்பு உருவமான பிரகாசம் தெரியவே ஓடினேன் அதை நோக்கி ஆசையோடு.

அதை எடுப்பதற்காகக் கிட்டே நெருங்கவும் அங்கே பெரிய தீ ஜுவாலை ஒன்று கிளம்பிக் கொண்டிருந்தது.

பயந்து நான் பின்வாங்கினேன். நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே ஜுவாலை மளமளவென்று குறைந்து கொண்டே வந்து ஓர் அனல் வளையமாய் ஆகிவிட்டது.

“யாரோ கையில் அதை எடுத்துக்காட்டி ‘இந்தா உன் சிலம்பு’ என்று என் கையில் வைக்க வருவதுபோல் இருந்தது. கனல் வளையம் தான் என் கண்களுக்குத் தெரிந்தது. உருவம் தெரிய வில்லை. ஆனால் குரல் மட்டும் ஒரு பெண்ணின் தீர்க்கமான குரலாக இருந்தது. என்

காதுகளில் அந்த சப்தம் இப்போது கூட ஒலித்துக் கொண் டிருக்கிறது. நான் பயந்து பின்வாங்கிக் கொண் டிருக்கும்போதே அனல் வளையம் என்மீது மோதியது.

ஐயோ! சிலம்பு. வேண்டாம் வேண்டாம்! என்று அலறித் துடித்தேன்.

கண் விழித்துப் பார்த்தபோது அறை பிரகாச மாய் இருந்தது. உங்களைப் பார்க்க முடியவில்லை. அறை, தீப்பிடித்தது போல இருந்தது. அந்த பயத்திலே அலறினேன்” என்று தேவி மன்னனிடம் கூறுகிறாள். இப்படிச் சதை நகர்கிறது. சிலம்பை இளங்கோ நம்முள் காட்டும் காட்சியை விட செல்லப்பா காட்டும் பாங்கு தனிச் சிறப்பு கொண்டதாக அமைகிறது.

மனித வாழ்வின் அடையாளங்களை, சுவடு களை, இலக்கியங்கள் வழியே மனித குலம் அறிய இயலும். காலப் போக்கில் மொழியில் வளர்ச்சியும், தேய்வும் மாற்ற முடியாத ஒன்றாகிவிட்டன. தலை முறைகளைக் கடந்து வாழக்கூடிய இலக்கியங்கள் ஒரு சிலவே. அவற்றைப் பகுத்தும், ஆராய்ந்தும், விரித்தும், மனித குலத்திற்கு, மனித மாண்புகளை புடம் போட்டுக் காட்டக் கூடியதனைத்தும் படைப்பாளர்களையே சாருகிறது. அவ்வகையில் சி.சு. செல்லப்பாவின் படைப்பாளுமை நம்மை புது உலகிற்கு இட்டுச் செல்கிறது.

வழக்கில் ஒரு கருத்தை ஒரு முறை சொன்னால் புரியாது. முக்கியத்துவம் அறியாது. திரும்பத் திரும்ப அதே கருத்தை

வலியுறுத்தும் பொழுது மனதில் அக்கருத்து நீங்கா இடம் பிடிக்கிறது. அவ்வகையில் செல்லப்பாவின் 'கணவன் எதிரொலி' என்ற சிறுகதையும், மனதில் நீங்கா இடத்தைப் பிடித்து வருகிறது.

எதற்கு வந்தான்

தினமணி கதிரில் 1950-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 7-ஆம் தேதி செல்லப்பாவின் பிரசுரமான கதைகள் வரிசையில் 68 வது சிறுகதையாக 'எதற்கு வந்தான்' வெளிவந்தது. இதன் கதைச் சுருக்கம் பின்வருமாறு கீழே காணலாம்.

விசாலம், ஜானகிராமனின் மனைவி. இவள் இளம்வயதில் இறந்து போகிறாள். அவளுடைய தங்கை பத்மா அப்போது சிறுமி. பத்மா இப் போது வளர்ந்து மணப் பருவத்தின் தலைவாசலில் காதலுக்கு ஆயத்தமாய் நிற்கிறாள். அவளுக்குக் கல்யாணம் பார்த்துக்கொண்டு சோதிடம், சாதகம் என்று தந்தை சங்கரய்யர் அலைந்து கொண்டிருந்தார்.

அப்பொழுது பத்மா, ஊஞ்சல் சங்கிலியைப் பிடித்துக்கொண்டு வாசலைப் பார்த்து நின்றிருந்தாள். "அப்பா, யாரோ படியேறி உள்ளே வராப்பா?" என்றாள்.

விசாலத்தின் கணவன் ஜானகிராமனா?

யாரு வந்திருப்பது? என்று இழுத்துக் கேட்டார் சங்கரய்யா.

ஆமாம்! ஜானகிராமன் தான் என்று சொல்லிக் கொண்டே நிலைப்படியில் இருந்த காலை கூடத்து உட்புறமாக தளம் தடவிப் பார்த்து வைப்பதுபோல அடி வைத்தான் ஜானகிராமன். பெரியவருக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறான்.

பத்மா அவள் அம்மாவிடம், 'அத்திம்பேர் தானம்மா' என்றான்.

'யாரு வந்திருப்பது?' நம்ம ஜானகிராமனா இது? ஆறு வருஷத்துக்குள்ளே எப்படி மாறிப் போய்விட்டான்? என்கிறாள் பத்மாவின் அம்மா லட்சுமியம்மாள்.

மனைவி இறந்த பின் ஜானகிராமன், சங்கரன் கோவிலிலிருந்து ஸ்ரீ வைகுண்டத்திற்கு இடம் மாறினதைச் சொல்கிறான். அப்போது, "விசாலத்தின் இடத்தில் தான் பத்மாவை மணக்க விரும்பிக் கடிதம் எழுதியிருந்தான். சிறுமியான பத்மா வயதுக்கு வரும் வரை தான் காத்திருப்பேன்" என்றும் சொல்லியிருந்தான்.

ஜானகிராமன் இங்கு வந்திருப்பது ஒருவித முறைமையுடன் பத்மாவை பெண் கேட்கத்தான் இங்கு வந்திருக்கிறான். பத்மாவை நேரில் பார்த்ததும் வியந்து போகிறான். வயதுக்கு வந்து பூத்துக் குலுங்கும் பருவ வாளிப்பின் திளைப்பில் உள்ள, அன்று ஒன்பது வயதுச் சிறுமியாய் தன் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு தொங்கிய குட்டியாய் இருந்து இப்போது மாறிவிட்ட பத்மாவை ஜானகிராமன் காண்கிறான். மகிழ்ச்சியில் திளைத்து ஆனந்தம் கொள்கிறான்.

அத்திம்பேருக்குக் கொடுக்க டிபன் தட்டை ஏந்திக்கொண்டு வருகிறாள் பூஞ்சோலை பத்மா. "ரொம்ப மாறிப்போய் விட்டாய்

பத்மா” என்று சங்கரய்யா சொல்ல, ‘நான் அதே பத்மாதான், அத்திம்பேரே’ என்று பத்மா பதிலளிக்கிறாள்.

பத்மாவைக் கண்ட ஜானகிராமன் பட்ட அவஸ்தையைச் செல்லப்பா அழகாக வர்ணிக் கிறார்.

இந்த ஆறு வருடங்களாக அவன் பத்மாவைக் கற்பனையில் வளர்த்துக் கொண்டே வந்திருக் கிறான். ஆனால் அத்தனையும் பொய்யாகி விட்டது. இப்போது, சாயல் ஒன்றுதான் அன்று அவன் கண்டவாறு நிலைத்திருந்தது. மற்றபடி எடுப்பாக வளர்ந்திருந்தாள். அந்த உயரத்துக்கு ஏற்றபடி தாக்கான உடல், வாட்டசாட்டமாகக் காட்சியளித்தாள் பத்மா.

பத்மாவின் அழகும் வசீகரமும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஜானகிராமனை மயக்கியது. ஜானகிராமன் கவிழ்ந்து போய் கீழே கவிழ்ந்தான்.

கதையின் முடிவில் கண்ணாடியில் தன் உருவத்தைக் காணும் ஜானகிராமன் அந்த அதி தேவதை அழகு கொப்பளிக்கும் பத்மா என்னும் அற்புதத்துக்கு தன்னுடைய வயோதிகம் போதாது என்று உணர்ந்து, வந்த வேலையை வருத்ததுடன் துறந்துவிட்டு போவதைக் காட்டுகிறது.

மிகவும் நேர்த்தியான உள்மனப் போக்கு, அகச் சிந்தனை, விவரிப்பு எல்லாவற்றையும் கொண்ட மிகச் சிறந்த சிறுகதை ‘எதற்கு வந்தான்’ சிறுகதையாகும்.

சி.சு. செல்லப்பா தாமே துவக்கி நடத்திய 'எழுத்து' இதழில் 1977-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் பழக்க வாசனை சிறுகதை வெளிவந்தது.

செல்லப்பா எழுதி தம் முதல் கதையைப் பிரசுரத்தில் கண்டது முதல் நாற்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் சென்று விட்டன. இந்த ஆண்டுகளின் போக்கில் அவர் தம் கதை எழுதும் தொழிலைப் பற்றி நிறையக் கண்டு, கற்று, கேட்டு ஏராளமான முன்னேற்றங்களை அடைந்திருந்தார்.

சிறுகதையின் தன்மை, அறிவு, அதனை ஆக்குவதில் உள்ள நுட்பங்கள், எழுது பாதையில் குறுக்கிடும் சிரமங்களை எதிர்கொண்டு அவற்றைப் புறங்காணுதல், நல்ல துவக்கம், இடைப்பகுதி, முத்தாய்ப்பான முடிவு இவற்றைத் தேனொழுக்காக வருமாறு செய்தல் என்று பலவிதமான தேர்ச்சிகள்.

அறுபத்து ஐந்து வயது செல்லப்பாவிடம் இவையெல்லாம் இனிதே வாசம் புரிந்து காணப் பட்டன. தம் படைப்பைத் தாமே வெளி

யிட்டுக் கொள்ள முடியுமென்ற அபாரமான அதீதத் தெம்பை ஊட்டுகின்ற தன்னம்பிக்கையும் அவரிடம் வளர்ந்திருந்தது. பழகிய கைக்குப் பல லாகவங்களாகப் பட்டன. இந்தப் பின்புலத்தில் தான் மந்திரக்கட்டு சிறுகதை செல்லப்பாவால் எழுதப்பட்டது.

மந்திரக்கட்டு போன்ற பல சிறுகதைகளை அவர் தொகுப்புகளாக்கித் தாமே வெளியிட்டார்.

அக்காலகட்டங்களில் கிராமங்களில் பேய், பிசாசு, மாயாஜாலம், வித்தைகள், பில்லி சூன்யம், இன்னும் பிற சூழ்ச்சியால் வெல்லக்கூடிய காரணிகள் பரவலாகக் காணப்பட்டு வந்தன. அந்தப் பின்புலத்தில்தான் சி.சு. செல்லப்பா இச் சிறுகதையைப் படைத்திருக்கிறார்.

செல்லப்பா எந்த ஒரு சூழ்நிலையைக் காண் கிறாரோ, அச்சூழல் அவரை எவ்விதத்தில் பாதிக்கிறதோ அதை அப்படியே சிறுகதையாக்கும் வல்லமை கொண்டவர். வாசகனின் மனநிலையைப் பற்றி கவலைப்படாதவர். பிராமணச் சாதியின் சார்பாலும் தனது வாழ்வியல் அனுபவத்தினாலும் கிடைத்த அனுபவங்களைக் கொண்டு சிறுகதைகள் படைத்துள்ளார்.

புதியவள்

புதியவள் என்ற சிறுகதையில் புவனம் அடையும் ஏமாற்றத்தைச் சித்திரித்துக் காட்டி யுள்ளார். குடும்பத்தோடு மாரியம்மாள் கோயிலுக்கு மாட்டு வண்டியில் செல்கிறார்கள். அப்பொழுது புவனத்தைச் சீதாபதி பார்க்கிறான். மனைவியால் பக்கத்தில் அமரவேண்டும் என்ற அவா அவனுக்கு மனதில் மேலோங்குகிறது. சீதாபதியின் ஆசையைப் புரிந்து கொண்டு அருகில் இருந்தவர்கள் அவனை புவனம் பக்கத்தில் அழைத்து அமர வைக்கிறார்கள். சீதாபதிக்கு மகிழ்ச்சி மேலிடுகிறது. இக்கதையில் கணவன் மனைவி அகவுணர்வுகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியிருக்கிறார் செல்லப்பா.

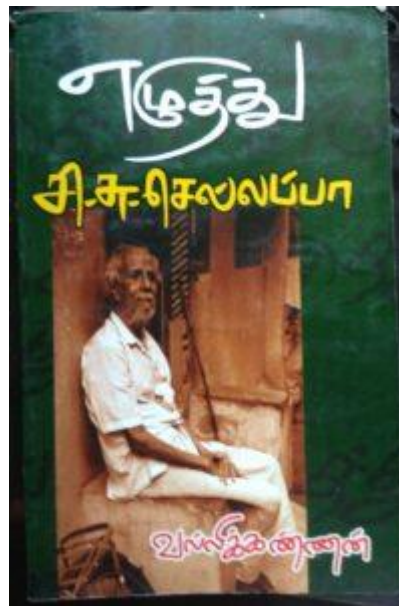
கொண்டுவந்த சீர்

இச்சிறுகதையில் சிவகாமி என்ற கதா பாத்திரத்தின் சிறப்புகளைக் காணலாம். கண வனுக்கும் மாமியாருக்கும் இடையில் சிவகாமி சிக்கிக்கொண்டு தடுமாறும் இன்னலை எடுத்துக் காட்டுகிறார். இருவரின் குணநலன்களையும் சிவகாமி நன்கு புரிந்து வைத்திருக்கிறாள். இருப் பினும் தாயை மீறி, பிள்ளை பெற்ற கையோடு கணவன் வீட்டுக்குப் பயணிக்கிறாள். அங்கும் அவளுக்கு ஏமாற்றமே மிஞ்சுகிறது. பச்சிளங் குழந்தையோடு பரிதவித்து நிற்கிறாள். நடைமுறைச் சமூகத்தை 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே சி.சு. செல்லப்பா அழகாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

எழுத்து செல்லப்பா

உஷாதிபன்

<https://www.jeyamohan.in/159357/>

சுவடு தெரிகிற தடத்திலே செல்ல மறுத்து, புதுத்தடம் போட்டுக் கொண்டு இலக்கியத்தின் எல்லைகளைச் சற்று விரிவடையச் செய்ய

முயன்றவர்களைத்தான் சோதனைக்காரர்கள் என்று சொல்லலாம் - என்ற க.நா.சுவின் கூற்றை ஏற்றுக் கொண்டுதான், அதனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுதான் “எழுத்து” தொடங்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிடுகிறார் சி.சு.செ.

இன்றைய புதுக்கவிதை வளமுற்று செழித்து விளங்குவதற்கு எழுத்துதான் அடிப்படையாகும். தான் எடுத்துக் கொண்ட கொள்கைக்கு ஏற்றவாறு “எழுத்து” சாதனை புரிந்ததினால், நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஓர் மைல் கல்லாக அது இருக்கிறது - என்று இப்புத்தகத்திற்கான பதிப்புரையில் திரு அ.ந. பாலகிருஷ்ணன் பதிப்பாசிரியர் தெரிவிக்கிறார்.

விமர்சனங்கள் - விமர்சிக்கின்றவரின் மீது விமர்சனங்கள் காணும் போக்கு விடுத்து, கதை மாந்தர்களின் மீது மட்டும் விமர்சனம் அமையுமானால் தமிழில் விமர்சனக் கலை மேலும் சிறக்கும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இப்புத்தகம் வெளியிட்ட காலகட்டமான 2001 லேயே இம்மாதிரியான அபிப்பிராயங்கள் விரவி இருந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிய முடிகிறது.

தமிழ் எழுத்துலகில் “மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள்” என்று சிறப்புப் பெயர் பெற்றிருந்த படைப்பாளிகளில் சி.சு. செல்லப்பாவும் ஒருவர் என்று கூறித்தான், அவரைப்பற்றியும், அவரின் எழுத்து இதழ் பற்றியதான தகவல்களையும் ஆரம்பிக்கிறார் திரு வல்லிக்கண்ணன். 1930 களில் தமிழ் சிறுகதைக்கு இலக்கியத்தரம் சேர்க்கவும், தமிழ் சிறுகதையை உலக இலக்கியத் தரத்துக்கு உயர்த்தவும் இலட்சிய வேகத்தோடு செயல்பட்டவர்கள் மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள் என்று புகழாரம் சூட்டுகிறார். வெறும் புகழ்ச்சியா இது? அன்றைய கால கட்ட எழுத்தாளர்களைத்தானே இன்றும் நாம் திரும்பத் திரும்பப் படித்து வழிகாட்டிகளாய்ப் பின்பற்றி வருகிறோம்?

புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா., ந.பிச்சமூர்த்தி, மௌனி, பி.எஸ்.ராமையா, பெ.கோ.சுந்தரராஜன் (சிட்டி) ந.சிதம்பர சுப்ரமணியம், சி.சு.செ., க.நா.சு., எம்.வி.வி., இவர்கள் அவரவர் ஆற்றலையும், தனித்தன்மையையும் வெளிப்படுத்தும் சிறுகதைகளை எழுதக்கண்டுதானே பிற்காலத்தில் மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டார்கள். பின்னர் கதைகள் எழுத முற்பட்ட இளைஞர்களை இவர்களது எழுத்துக்கள்தான் பாதித்தன என்பதுதானே மறுக்கமுடியாத உண்மை?

தந்தை வழியில் சின்னமனாரும், தாய் வழியில் வத்தலக்குண்டுமாக நான் மதுரை ஜில்லாக்காரன் என்று கூறிப் பெருமை கொள்கிறார்

சி.சு.செ. ஆனாலும் திருநெல்வேலியில் அவருக்கு ஒரு தனி அபிமானம் இருந்திருக்கிறது. அவரது தந்தை பொதுப்பணித்துறையில் ஓவர்சீயராக இருந்ததுவும், தாமிரபரணியிலிருந்து தூத்துக்குடிக்கு இருபத்திநாலு மைல் தூரம் குழாய்கள் அமைத்து தண்ணீர் கொண்டு செல்லும் பணியை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்திருக்கிறார் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

அத்தோடு தாய் வழி ஊரான வத்தலக்குண்டு பற்றி அறியச் செய்ய வேண்டும் என்று பி.ஆர். ராஜம் அய்யருக்கு (கமலாம்பாள் சரித்திரம்) நூற்றாண்டு விழா எடுக்கிறார். ஸ்ரீவைகுண்டம் ஊரில் வசித்தபோது எழுத்தாளன் ஆக வேண்டும் என்கிற உந்துதலில் கதை எழுதி அந்த முதல் கதை சங்கு இதழில் வெளி வருகிறது. என் வாழ்வில் சங்கு சுப்ரமணியன் அவர்களை என்னால் மறக்கவே முடியாது. என் கதையை வெளியிட்டு என்னை ஊக்கப்படுத்தி முதல் கடிதத்தை எழுதியவர் அவர்தான் என்று பெருமையோடு நினைவு கூறுகிறார் சி.சு.செ.

வாடிவாசல் நெடுங்கதையை எழுதுவதற்காக மஞ்சிவிரட்டு நடக்கும் இடத்திற்குச் சென்று கையில் ஒரு காமிராவோடு அவரே பல கோணங்களில் அந்த ஜல்லிக்கட்டு நிகழ்வைப் படம் பிடித்து வந்ததும், வீட்டிலேயே ஒரு இருட்டறை அமைத்து, அந்த ஃபிலிம்களைக் கழுவி புகைப்படங்களை உயிர் பெறச் செய்ததும் அந்த சிறு நாவலை எழுதுவதில் அவர் எவ்வளவு ஆர்வமும், தன் முனைப்பும் காட்டியிருக்கிறார் என்பதை நாம் அறிய முடிகிறது.

பிறகு இலக்கிய விமர்சனத்தில் அதிக நாட்டம் ஏற்பட்டு அமெரிக்கன் லைப்ரரி, பிரிட்டிஷ் லைப்ரரி என்று பெரிய பெரிய புத்தகங்களை எடுத்து வந்து விடா முயற்சியோடு படித்திருக்கிறார். அந்த சமயம் அவர் வசித்தது சென்னை திருவல்லிக்கேணி பிள்ளையார் கோயில் தெரு. வத்தலக்குண்டில் போதிய இலக்கிய ஆர்வம் இல்லை என்று கூறி சென்னைக்கு இடம் பெயர்ந்து வந்து, பிறகு பையனுக்கு பெங்களூர் மாறுதலில் அங்கும் சென்று வசித்து, அந்தச் சூழலும் பிடிக்காமல் தனியே மனைவியோடு வந்து மீளவும் திருவல்லிக்கேணிக்கே வந்து சேர்கிறார்.

இதழுக்கு “எழுத்து” என்று பெயர் வைத்தபோது கேலி செய்தவர்கள் அநேகம். இதிலென்ன தவறிருக்கிறது? இங்கிலீஷில் ரைட்டிங், நியூ ரைட்டிங் என்றெல்லாம் பெயர் வைத்து இதழ் நடத்தவில்லையா? அதே மாதிரிதான் இதுவும் என்று பதிலளிக்கிறார் சி.சு.செ. சந்தாதாரர்களுக்கு மட்டுமே இவ்விதழ், கடை விற்பனை கிடையாது என்று கண்டிப்பாகக் கூறிவிடுகிறார். இதழுக்கு சந்தா சேர்ப்பதற்காக ஊர் ஊராக அலைந்து

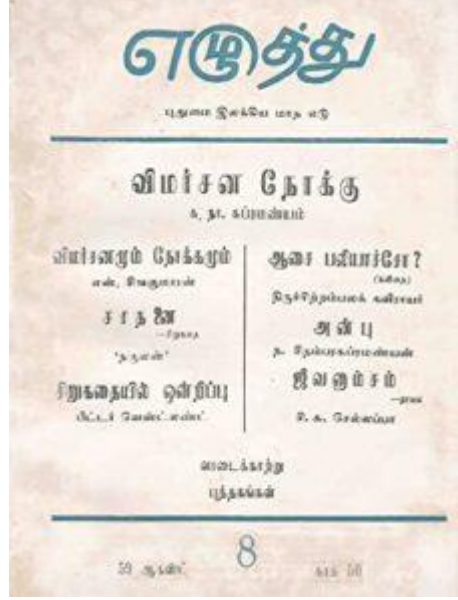
பஸ்ஸிலும், ரயிலிலும் பயணம் செய்து, வாசிப்பில் ஆர்வமுள்ளவரிகளிடம் இதழ்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி இதழை வளர்க்க அவர் பட்ட பாடு நம்மை நெகிழ வைக்கிறது.

அதுபோல் சிறந்த புத்தகங்களை வெளியிட வேண்டும் என்கிற ஆர்வமும் அதிகரிக்க, வ.ரா., ந.பிச்சமூர்த்தி, சிட்டி ஆகியோரின் படைப்புக்களை எழுத்து பிரசுரமாகக் கொண்டு வருகிறார். வல்லிக்கண்ணன் எழுதி, தீபத்தில் வெளிவந்த "புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்" என்ற கட்டுரை நூலை நான்தான் கொண்டு வருவேன் என்று ஆர்வத்தோடு சொல்லி வெளியிட்டிருக்கிறார். அது முழுதும் விற்றுப் போகிறது. ஆனால் அந்தப் பணம் வெவ்வேறு வகையில் செலவாகிப்போக, மனசாட்சி உறுத்த, ஒரு கட்டத்தில் ஒரு ஆயிரம் ரூபாயைச் சேர்த்துக் கொண்டு வல்லிக்கண்ணனிடம் சென்று கொடுக்க, அவர் காசு வேண்டாமே என்று மறுக்க, நீங்கள் அப்படிச் சொல்லக் கூடாது, இது முதல் தவணைதான் என்று சொல்லி வற்புறுத்திக் கொடுத்து வருகிறார். பிற்பாடு இன்னொரு சமயத்தில் இன்னொரு ஆயிரம் ரூபாயை வழங்கி இப்போதுதான் மனம் நிம்மதியாச்சு என்று கூறி மகிழ்கிறார். அந்த நேர்மை உள்ளமும், நாணயமும்...இன்று ஒவ்வொருவரும் கண்டிப்பாக நினைத்துப் பார்க்க வேண்டிய ஒன்று.

எழுத்து பிரசுரம் நூல்களைக் கடைக்காரர்கள் வாங்க மறுக்க, வற்புறுத்திக் கொடுக்க, விருப்பமின்றி வாங்கி மூலையில் போட்டு வைக்கிறார்கள். பார்வையாய் அடுக்காமல் மூலையில் அடுக்கினால் எப்படி விற்கும்? எவ்வளவு விற்றிருக்கிறது? என்று அடுத்து இவர் போய் ஆர்வமாய் நிற்க, ஒண்ணு கூடப் போகலீங்க...என்று திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இந்தப் புத்தகங்களையும், எழுத்து இதழ்களையும் தரமான வாசகர்களிடம் கொண்டு சேர்க்கவும், பல்கலைக்கழகங்கள், பள்ளிகள் நூலகங்கள் என்று சி.சு.செ.யோடு வல்லிக்கண்ணனும் சேர்ந்து அலைந்திருக்கிறார்கள். நெல்லை மாவட்டத்தில் சி.சு.செ.யோடு அலைந்ததோடு வல்லிக்கண்ணன் நின்று கொள்கிறார். புத்தக மூட்டைகளை, பைகளைச் சுமந்து சுமந்து தோள்பட்டை வலியெடுத்து, கால் மூட்டு வலி பெருகி, ஒரு கட்டத்தில் சி.சு.செ.யும் இனி அலைதல் ஆகாது என்று நிறுத்திக் கொள்கிறார்.

பணத்தின் தேவை அவருக்கு எப்போதும் இருந்து கொண்டேயிருந்திருக்கிறது. அத்தனையும் எழுத்து இதழுக்காகவும், புத்தகங்கள் போடுவதற்காகவும் என்று கரைந்திருக்கிறது. கோவை ஞானி அவர்கள் ஒரு முறை ஆயிரம் ரூபாய் அனுப்புகிறார். அதைக்கூட மறுத்து விடுகிறார் சி.சு.செ. அது உடல் நலமின்றி அவர் இருந்த நேரம். இருந்தாலும் அன்பளிப்புப் பெறுவதில்லை என்பதில் கண்டிப்பாக

இருந்திருக்கிறார். என் விஷயத்திலும் இப்படி நடந்து கொள்வார் என்று எதிர்பார்க்கவேயில்லை என்று வருந்துகிறார் ஞானி அவர்கள். அமெரிக்காவின் குத்துவிளக்கு அமைப்பு புதுமைப்பித்தன் நினைவுப் பரிசு வழங்கியபோதும் அதை மறுத்துவிடுகிறார். அந்தப் பணத்தைப் பெற்று புத்தகங்கள் வெளியிடப் பயன்படுத்தலாமே என்று நண்பர்கள் கூற, அதை நீங்களே செய்யுங்கள் என்று இவர் கூறிவிட, பிறகுதான் சி.சு.செல்லப்பாவின் என் சிறுகதை பாணி என்ற நூல் வெளி வருகிறது.

பிறகு பி.எஸ்.ராமையாவின் கதைக்களம் என்ற புத்தகத்தைக் கொண்டுவருகிறார். பிறகுதான் மகத்தான நாவலாக “சுதந்திர தாகம்” வெளி வருகிறது. பி.எஸ்.ராமையாவின் மீது அவ்வளவு அன்பு அவருக்கு. படைப்புக்களத்தில் ராமையாதான் பெஸ்ட். வேர்ட்ட் :பிகர் என்று புகழ்கிறார். ராமையா அவர்களின் எழுத்துபற்றி வேறு விதமாய்க் கருத்துக்களை வெளியிடுபவரை அவர் விரோதியாய் மதித்திருக்கிறார். அப்படியான ஒரு கருத்தை திரு சி.கனகசபாபதி அவர்கள் கூறிவிட ரெண்டு பேருக்கும் சண்டை வந்துவிடுகிறது. பேச்சு நின்று போகிறது. கடைசிவரை இருவரும் பேசவேயில்லை என்பதுதான் துயரம்.

குங்குமப்பொட்டுக் குமாரசாமி போன்ற கதைகளெல்லாம் சுமார் ரகம்தானே என்று ஒரு முறை திருப்பூர் கிருஷ்ணன் அவர்கள் கூறிவிட உடனே சுவரைப் பார்த்துத் திரும்பிக் கொள்கிறார் சி.சு.செ. உங்களோடு பேசுவதைவிட சுவரோடு பேசுவதே மேல் என்கிறார்.

திருப்பூரார் அவர்கள் அதை தமாஷாக இப்படிச் கூறுகிறார். அறையில் ஏற்கனவே இரண்டு பேர் இருந்தோம். இப்போது மூவராகிவிட்டோம். நான், அவர், சுவர்....

ராமையாவை விமர்சிக்கும் நபரோடு எனக்கு பேச்சு வார்த்தை கிடையாது என்று சொல்ல, சரி...நாம் அவரை விட்டுவிட்டு வேறு பேசுவோம் என்று கூற

சரி என்று அவர் பக்கம் திரும்பிக் கொள்கிறார். குழந்தை மனம் கொண்ட கோபம். அந்த உதட்டில் ஒளிந்து கொண்டிருந்த சிரிப்பு...என்னடா பண்ணுவேன்...என்னால உன்னோட பேசாம இருக்க முடியாதே....!!! - மனம் நெகிழ்கிறது இவருக்கு. நமக்கும்தான்.

நான் தேர்ந்து கொண்ட கொள்கைகளிலிருந்து வழுவாமல் கடைசிவரை நேர்மையாக வாழ்ந்து கழித்து விட்டேன். அந்த திருப்தி எனக்குக் கிடைத்துவிட்டது. என்று பெருமையுறும் சி.சு.செ.1998 டிசம்பர் 18ல் அந்தத் திருவல்லிக்கேணி பிள்ளையார் கோயில் வீட்டில் காலமாகிறார்.

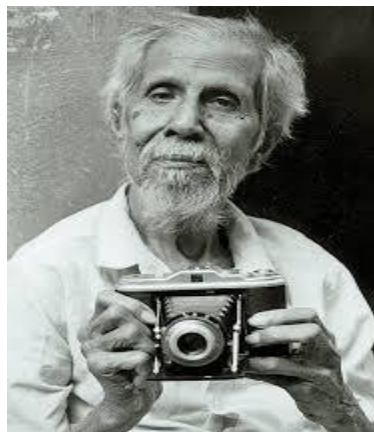
சி.சு.செ.யைப்பற்றி இப்படிப் பல நினைவலைகளைப் பெருமையாய்ப் பகிர்ந்து கொள்ளும் வல்லிக்கண்ணன் அவரின் இலக்கிய சாதனைகள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அவருக்கு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுத் தந்திருக்கின்றன என்பதில் சந்தேகம் இல்லை என்று நிறுவுகிறார்.

இத்தொகுப்பில் காந்தியவாதி செல்லப்பா என்று ஏ.என்.எஸ். மணியன் என்பவர் எழுதிய கட்டுரை மிகவும் மன நெருக்கமானதாகவும், ஆழ்ந்த நட்பு கொண்டதாகவும், மிகுந்த நேசத்தோடு விளங்குவதாகவும் அமைந்துள்ளது. சி.சு.செ., க.நா.சு. பற்றிய சில குறிப்புகள் என்ற தலைப்பில் திரு தி.க.சிவசங்கரன் அவர்கள் (தி.க.சி) எழுதிய அற்புதமான கட்டுரையும் இந்நூலுக்கு பெருமை சேர்க்கிறது. எழுத்து இதழை மதிப்பீடு செய்து சின்னக்குத்துசி அவர்கள் எழுதிய சில அத்தியாயங்கள் கொண்ட நீண்ட கட்டுரையும் இப்புத்தகத்திற்கு அழகு செய்கிறது. ஒரு சிறந்த ஆவணமாய்ப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய வல்லிக்கண்ணனின் இந்நூல் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் இருக்க வேண்டிய பொக்கிஷம்

உஷாதிபன்

"எழுத்து" சி.சு.செல்லப்பா

வல்லிக்கண்ணன்

டிசம்பர் 18. சி.சு. செல்லப்பாவின் நினைவு தினம்.

1

தமிழ் எழுத்துலகில் மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள்' என்று சிறப்புப் பெயர் பெற்றிருந்த படைப்பாளிகளில் சி.சு.செல்லப்பாவும் ஒருவர் ஆவார்.

- 1930களில் தமிழ் சிறுகதைக்கு இலக்கியத்தரம் சேர்க்கவும், தமிழ் சிறுகதையை உலக இலக்கியத்தரத்துக்கு உயர்த்தவும் இலட்சிய வேகத்தோடு எழுத்துப்பணியில் ஈடுபட்டார்கள். இளைஞர்கள் சிலர். அவர்களுக்கு 'மணிக்கொடி என்ற பத்திரிகை களம் அமைத்துக் கொடுத்தது.

புதுமைப்பித்தன், கு.ப. ராஜகோபாலன், ந. பிச்சமூர்த்தி, மௌனி, பி.எஸ். ராமையா, பெ.கோ. சுந்தரராஜன் (சிட்டி), ந. சிதம்பரசுப்பிரமணியன், சி.சு. செல்லப்பா, க.நா. சுப்பிரமணியம், எம்.வி. வெங்கட்ராம் ஆகியோர் 'மணிக்கொடி'யில், அவரவர் ஆற்றலையும் தனித்தன்மையையும் வெளிப்படுத்தும் சிறுகதைகள் எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். பிற்காலத்தில் இவர்கள் மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள் என்று குறிப்பிடப்படலாயினர்.

பின்னர் தோன்றிய மறுமலர்ச்சி இலக்கியப் பத்திரிகைகளுக்கு 'மணிக்கொடி ஒரு முன்னோடியாக விளங்கியது. குறைவான காலமே அது பிரசுரம் பெற்றிருந்தாலும், எழுத்துலகத்தில் அது ஒரு பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள் சிலரது எழுத்துக்கள் பின்னர் கதை எழுத முற்பட்ட இளைஞர்களை வெகுவாக பாதித்தன.

மணிக் கொடி எழுத்தாளர்கள் வாழ்க்கை பற்றி ஆழ்ந்த நோக்குடன் புதுமையும் கனமும் சேர்ந்த, உணர்ச்சிகரமான சிறுகதைகளைப் படைத்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரது நோக்கும், எழுத்துப் பாணியும், கதைகள் எழுதுவதற்கு எடுத்துக்கொண்டவிஷயங்களும் வித்தியாசமானவையாக இருந்தன.

இலக்கிய உணர்வு என்பதில் அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் வாழ்வையே இலக்கியத்துக்காக அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதனால் பலவிதமான சிரமங்களுக்கும் சோதனைகளுக்கும் அவர்கள் உள்ளானார்கள். எனினும், சாதனைகள் படைப்பதில் அவர்கள் ஊக்கமும், உற்சாகமும் காட்டினார்கள். -

அவர்களில் சி.சு. செல்லப்பா விசேஷமாகக் குறிப்பிடத் தகுந்தவர். தனித்தன்மை உடைய சிறுகதைகள் படைத்துக் கவனிப்புப் பெற்ற செல்லப்பா நாவல், கவிதை, நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு, பத்திரிகைத்துறை, பதிப்புத்துறை என்று பலவகைகளில் தனது ஆற்றலையும் ஈடுபாட்டையும் வெளிப்படுத்தி பாராட்டுதற்குரிய சாதனைகள் புரிந்திருக்கிறார். சதாகாலமும் அவருடைய சிந்தனையும் பேச்சும் தமிழ் இலக்கியம் குறித்ததாகவே இருந்தன. தீவிர வேகத்துடன் முனைந்து செயலாற்றி இலட்சிய வாதியாகவும் அவர் விளங்கினார்.

இப்படிப் பலதுறைகளில் அவரது பங்களிப்பும் சாதனைகளும் பெரும் அளவில் இருப்பினும், சி.சு. செல்லப்பா என்றதும் ஒரு இலக்கிய வாசகனுக்கு நினைவுக்கு வருவது எழுத்து பத்திரிகை தான். அவ்வளவுக்கு அவருடைய எழுத்து இதழ் தனிச் சிறப்பும் வரலாற்றுப் பெருமையும் கொண்டது ஆகும்.

2

'என் அப்பா வழியில் எனது ஊர் சின்னமனார். என் தாய் வழியில் என் சொந்த ஊர் வத்தலக்குண்டு. இரண்டு வகையில் பார்த்தாலும் நான்மதுரைஜில்லாக்காரன். ஆனாலும் திருநெல்வேலி ஜில்லா மீது எனக்கு தனி அபிமானம் உண்டு. என் தகப்பனார் பொதுப்பணித்துறை (பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்ட்) ஓவர்சீயர் ஆக வேலைபார்த்தது அங்கே தான். தாமிரபரணி ஆற்றிலிருந்து குழாய் அமைத்து துத்துக்குடிக்குத்தண்ணிர் கொண்டு செல்லும் பணியை என்.அப்பாதான்செய்துமுடித்தார். பல வருடங்கள் நாங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் பல ஊர்களில் வசித்தோம். என் ஆரம்பப்படிப்பு பாளையங்கோட்டையில் தான் நடந்தது. பிறகு துரத்துக்குடியில் தொடர்ந்தது. தாமிரபரணியை ஒட்டி அமைந்துள்ள முறப்பநாடு, அகரம் கிராமங்களில், நாங்கள் வசித்தோம். காலையில் அப்பாவும் நானும் ஆற்றில் குளித்ததும், அநேக நாட்கள் அப்பா ஆற்றைக்கடக்க என்னை தோளில் தூக்கிக்கொண்டு அக்கரையில் பணிகள் நடக்கும் இடத்துக்கு இட்டுச்சென்றதும் என்னால் மறக்க முடியாத அனுபவங்கள்.

இதற்கெல்லாம் மேலாக, நான் சிறுகதை எழுத்தாளன் ஆக மலர்ச்சி பெற்றதும், என் கதைகள் சுதந்திரச்சங்கு, மணிக்கொடி இதழ்களில் வரத் தொடங்கியதும் நான் பூரீ வைகுண்டம் ஊரில் வசித்த நாட்களில்தான். அதனாலே நானும் திருநெல்வேலி எழுத்தாளர்களோடு சேர்ந்தவன்தான்; தாமிரபரணித்தண்ணிர்ந்தான் என்னுள் இலக்கிய உணர்வையும் எழுத்தாற்றலையும் ஊட்டி வளர்த்தது என்று நானும் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ள முடியும். "

இப்படி சி.சு. செல்லப்பா என்னிடம் அடிக்கடி சொல்லி யிருக்கிறார்.

ஆயினும், அவருக்கு தந்தை வழியில் சொந்தமான சின்னமனூரை விட, தாய் வழிப்பாட்டி ஊரான வத்தலக்குண்டு பேரில்தான் அதிகமான பற்றுதலும், பிரியமும் இருந்தது. அதனால் வத்தலக்குண்டு ஊரில் தோன்றிப் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர்களான வல்லிக்கண்ணன் பி.எஸ். ராஜமய்யர், பி.எஸ். ராமையா ஆகியோரிடம் விசேஷமான அபிமானமும் அவருக்கு இருந்தது.

இலக்கியத் தகுதி பெற்ற நாவலான கமலாம்பாள் சரித்திரம்: எழுதிய பி.எஸ். ராஜமையரின் பெருமையை வத்தலக்குண்டு ஊர்வாசிகள் சரிவர அறிந்து கொள்ளவில்லை என்ற வருத்தம் செல்லப்பாவுக்கு உண்டு. எனவே, நாவலாசிரியரின் பெருமையை சொந்தஊர்க்காரர்களுக்கு உணர்த்துவதற்காக, ஒருவருடம் ஒரு சிறப்பு விழா ஏற்பாடு செய்தார் செல்லப்பா. பெயர் பெற்ற எழுத்தாளர்கள் பலரை சென்னையிலிருந்து வத்தலக்குண்டுக்கு வரவழைத்து, ராஜமய்யர் பெருமைகளையும்

சிறப்புகளையும் பேசும்படி செய்தார். நா. பார்த்தசாரதி, வ.க, , தி.க. சிவசங்கரன், கோமல் சுவாமிநாதன், நடிகர் எஸ்.வி. சகஸ்ரநாமம் மற்றும் பலர் கலந்து கொண்ட அவ்விழா முக்கியத்துவம் பெற்றதாயிற்று. 'ராஜமய்யர் வாழ்ந்த இல்லம்' என்ற கல்வெட்டும் ஒரு வீட்டில் பதிக்கப்பட்டது.

3

செல்லப்பாவுக்கு அவருடைய தகப்பனார் மீது மிகுந்த பற்றுதலும் பாசமும் பெருமையும் இருந்தன. அவருள் தேசபக்தியை, காந்தி ஈடுபாட்டை, சுதந்திரத்துக்காகப் போராட வேண்டும் என்கிற உணர்வை தகப்பனார் எப்படியெல்லாம் தன்னுடைய சின்ன வயசிலிருந்தே வளர்த்து வந்தார் என்பதை செல்லப்பா அடிக்கடி சொல்வது உண்டு. ஒவ்வொரு சந்திப்பின் போதும் குறிப்பிட்டு மகிழ்வார். அவருடைய இறுதிக்காலத்திலும் உள நெகிழ்ச்சியோடு என்னிடம் நினைவுகூர்ந்தார். அவரது மகத்தான நாவலான சுதந்திர தாகம் மிலும், 'என் சிறுகதைப்பாணி நூலிலும் இவ் உணர்வுகள் வெளிப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

1974ல் எழுத்து பிரசுரம் களை கல்லூரிகளிலும் மேல் நிலைப்பள்ளிகளிலும் விற்பனை செய்வதற்காக செல்லப்பாவும் நானும், இரண்டு மாதகாலம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சுற்றினோம். துத்துக்குடியில் நாங்கள் அப்படி அலைந்த போது, அங்கே சிறுவயதில் அவர் கல்வி கற்ற பள்ளிக்கூடத்தை மகிழ்ச்சிப் பெருக்கோடு எனக்குக்காட்டினார். அவர்காலத்திய ஆசிரியர்களைப் பற்றியும் சொன்னார்.

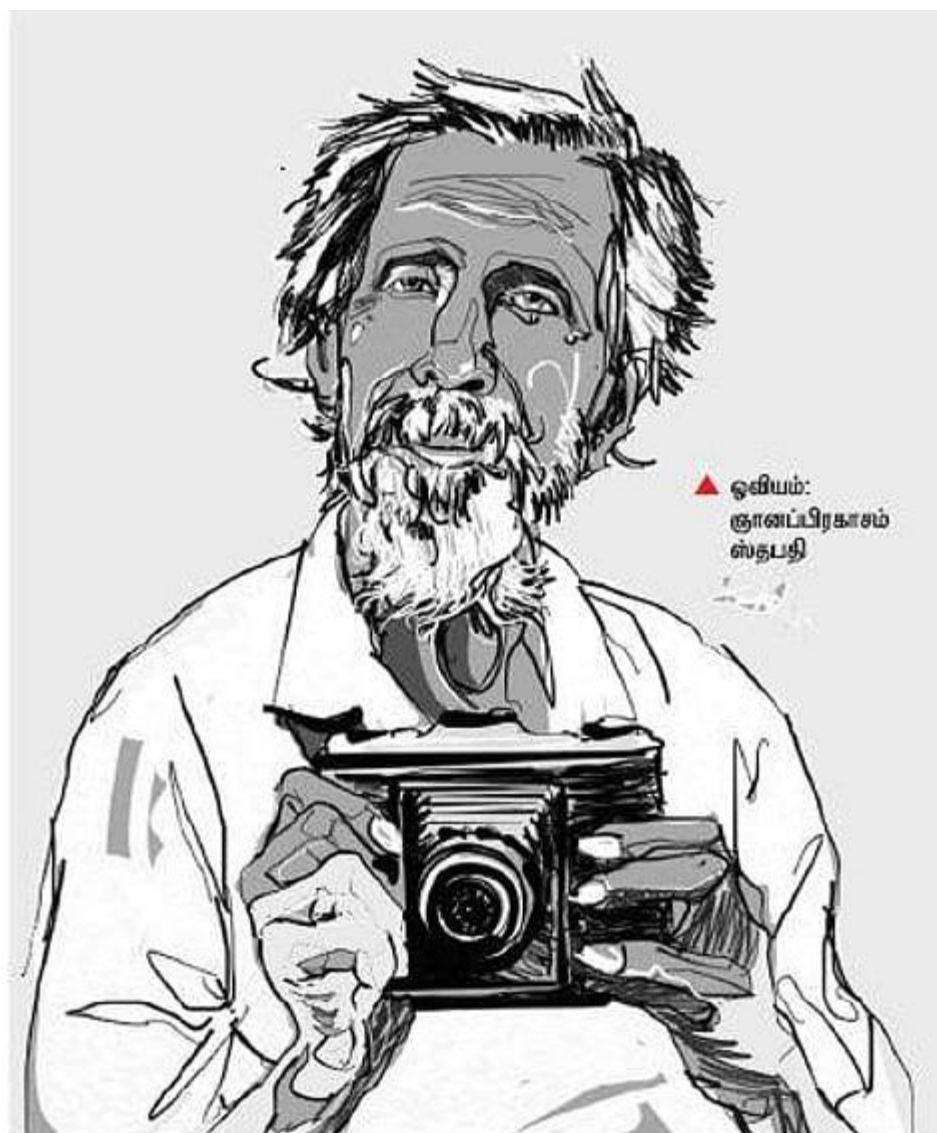
பின்னர், தாமிரபரணி ஆற்றங்கரை ஊர்களான முறப்ப நாடு, அகரம் என்ற இடங்களுக்கும் என்னை அழைத்துச் சென்றார். துத்துக்குடி குடிநீர் குழாய்திட்ட வேலைக்காக அவருடைய அப்பா அக்கிராமங்களில் தங்கிப் பணிபுரிய நேர்ந்தது. தாமிரவரணி ஆற்றில் கிணறு வெட்டி, இருபத்து நாலு மைல் தூரத்துக்குக் குழாய் போடும் வேலை அவர் தந்தையின் மேல்பார்வையில் தான் நடைபெற்றது. அந்தக்காலத்தில் அவர்கள் வசித்த வீடு, சுற்றிய இடங்கள், பொதுப் பணித் துறையில் அப்பா நிறைவேற்றிய பணிகள், வெட்டப்பட்ட கிணறு, அங்கு குடிநீர்த்திட்டத்துக்காக அமைக்கப்பட்டபெரிய இரும்புக்குழாய்களை எல்லாம் செல்லப்பா உற்சாகத்துடன் எனக்குக் காட்டினார். தனது சிறுபிராய நினைவுகளில் வாழ்ந்து அவர் சந்தோஷம் கண்டார். அந்நாட்களில் குடியிருந்த வீட்டின் முன் நெடுநேரம் நின்று தனது நினைவுகளை உணர்ச்சி பரவசத்துடன் பேசினார்.

மூளைவகுண்டம் ஊரில் வசித்த போதுதான் சி.சு. செல்லப்பா எழுத்தாளன் ஆகவேண்டும் என்ற உந்துதல் பெற்று கதை எழுதத்தொடங்கினார். அவர் எழுதிய முதல் கதையை சுதந்திரச் சங்கு வாரப் பத்திரிகைக்கு அனுப்பினார். அதன் ஆசிரியர் சுதந்திரப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு பெயர் பெற்றிருந்த சங்கு சுப்பிரமணியன். அவர் அந்தக் கதையை வரவேற்று ஒரு கடிதம் எழுதினார். அந்தக் கதையைத் திருத்தி சங்கு இதழில் வெளியிட்டார். அவருடைய கடிதமும், புதிய எழுத்தாளனுக்கு ஊக்கமளித்து உற்சாகமூட்டிய செயலும் தன்னுள் எத்தகைய கிளர்ச்சி ஏற்படுத்தியது, மேலும் மேலும் எழுத எப்படி

‘என்னை சிறுகதையாளனாக ஆக்கி வெளிப்படுத்தியவர் சங்கு சுப்பிரமணியன். அவரை நான் இன்னும் நினைவில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று செல்லப்பா குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

சி.சு.செல்லப்பா

<https://www.hindutamil.in/news/literature/163611-.html>

சி.மோகன்

இளமையில் சுதந்திரப் போராட்டக்களத்திலும், அதைத் தொடர்ந்து இலக்கியத்தளத்திலும் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக்கொண்டவர் சி.சு.செல்லப்பா. காந்தி யுக அர்ப்பணிப்பு மனோபாவமே அவருடைய வாழ்வை வழிநடத்திய சக்தி. காந்தியமும் இலக்கியமுமே அவருடைய வாழ்வின் லட்சியப் பிடிமானங்களாகக் கடைசி வரை இருந்தன. வேள்வித் தீயென வாழ்வை அமைத்துக்கொண்டவர் சி.சு.செல்லப்பா.

1912 செப்டம்பர் 29-ல் வத்தலக்குண்டில் செல்லப்பா பிறந்தார். தந்தை அரசு அதிகாரி. தந்தையின் பணியிட மாற்றலுக்கேற்ப பாளையங்கோட்டை, தூத்துக்குடி, திண்டுக்கல், ஆகிய ஊர்களில் பள்ளிப் படிப்புகளை முடித்தார். மதுரைக் கல்லூரியில் கல்லூரிப் படிப்பை மேற்கொண்டார். ஆங்கிலேய அரசு அதிகாரியான தந்தை ஒரு தேசியவாதி. தந்தையிடமிருந்து தேசிய ஊக்கம் பெற்ற இவர் சிறு வயதிலேயே ஊர்வலங்களிலும் கூட்டங்களிலும் தேசியப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார். அப்போது நூறு தேசியப் பாடல்களுக்கு மேல் மனப்பாடம் செய்துவைத்திருந்ததாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். வீட்டில் ராட்டையில் நூல் நூற்றிருக்கிறார். சத்தியாகிரகத்தில் ஈடுபட்டுச் சிறையும் சென்றிருக்கிறார்.

உயர்நிலைப் பள்ளி மற்றும் கல்லூரி விடுமுறை நாட்களில் வத்தலக்குண்டில் இருந்த தாய்வழிப் பாட்டி வீட்டுக்குச் சென்றபோது, மாமாவின் வீட்டு நூலகத்தில் அன்றைய தமிழ் நாவல்களை ஆர்வத்துடன் படித்திருக்கிறார். இலக்கிய ஆர்வமும் தேசிய சுதந்திர உணர்வும் மேலோங்கிய இளம்பருவ நாட்கள் இவருடையவை. பி.ஏ. தேர்வில்

ஆங்கிலப் பாடத்தில் மட்டும் தவறி, அதைப் பல்வேறு ஊர்களில் தங்கிப் படித்துப் பலமுறை எழுதியும் அப்பாடத்தில் இவரால் தேற முடியவில்லை. ஆங்கிலத்தின் மீது உள்ளூரக் கொண்டிருந்த வெறுப்பு இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம் என்கிறார்.

இக்காலத்தில், அப்போது வெளிவந்து கொண்டிருந்த வ.ரா.வின் 'மணிக்கொடி' , சங்கு சுப்ரமணியத்தின் 'சுதந்திரச் சங்கு' ஆகிய இதழ்களோடு உறவு ஏற்பட்டதை அடுத்து, அவருடைய படைப்பாக்கப் பயணம் தொடங்கியது. 'சுதந்திரச் சங்கு' வாரப் பதிப்பில் இவருடைய முதல் சிறுகதை 'மார்கழி மலர்' பிரசுரமானது. பின்னர், பி.எஸ்.ராமையாவின் 'மணிக்கொடி' முதல் இதழில் வெளிவந்த 'சரஸாவின் பொம்மை' சிறுகதை தனிக் கவனம்பெற்றது. வத்தலக்குண்டைச் சேர்ந்த பி.எஸ்.ராமையாவுடன் ஏற்பட்ட உறவும் நெருக்கமும் பத்திரிகைப் பணி மூலம் வாழ்வை நகர்த்துவதற்கான விருப்பத்தை உண்டாக்கியது. அதன்பொருட்டு 1937-ல் சென்னை வாசத்தை மேற்கொண்ட செல்லப்பா பல்வேறு பத்திரிகைகளில் அவ்வப்போது பணிபுரிவதும், வேலையை இழக்கும் தருணங்களில் வத்தலக்குண்டு சென்றுவிடுவதுமாக இருந்தார். இக்காலகட்டத்தில் ஆறு ஆண்டுகள் (1947-53) 'தினமணி கதி' ரில் பணியாற்றியதுதான் நீடித்த கால வருமானமிக்க பணி. 'மணிக்கொடி' எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகக் கவனம்பெற்று அநேகக் கதைகள் இச்சமயத்தில் வெளிவந்தன.

‘சரஸாவின் பொம்மை’ (கலைமகள் பிரசுரம்), ‘மணல் வீடு’ (ஜோதி நிலையம்) என்ற இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் ‘எழுத்து’ இதழ் வெளிவருவதற்கு முன்னரே வெளிவந்திருக்கின்றன. க.நா.சுப்ரமண்யத்துடன் கொண்ட நட்பும் இலக்கிய உறவும் விமர்சனத்தின் மீது அளப்பரிய ஆர்வத்தை அவருக்குள் விதைத்தது. தமிழ்ச் சூழலில் அதன் உடனடி அவசியத்தை உணரச்செய்தது. விமர்சனத்துக்கென்று இதழ் கொண்டுவர முனைந்தார். அதன் விளைவுதான் ‘எழுத்து’.

எந்தவொன்றிலும் ஈடுபடுவதற்கு முன்பு தன்னை அதற்குத் தகுதிப்படுத்திக்கொள்வதென்பது செல்லப்பாவின் சுபாவம். பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் நூலகம், அமெரிக்கத் தகவல் மைய நூலகம் இரண்டிலும் உறுப்பினராகி வாசிக்கத் தொடங்கினார். ஐ.ஏ.ரிச்சர்ட்ஸ், எஃப்.ஆர்.லூவிஸ் போன்ற மேலை விமர்சன மேதைகளின் அணுகுமுறைகளையும் கோட்பாடுகளையும் கற்றறிந்தார். ‘என்கவுன்டர்’ போன்ற சிறுபத்திரிகைகளிலிருந்தும் உத்வேகம் பெற்றார். அதேபோல் ‘எழுத்து’ இதழ் ஆரம்பிப்பதற்குச் சற்று முன்னதாக, ‘வாடிவாசல்’ நாவலை எழுத முனைந்திருந்த சி.சு.செல்லப்பா, நாவலுக்கான காட்சி முகாந்திரமாக ஜல்லிக்கட்டைப் புகைப்படங்கள் எடுக்க விரும்பினார். அதற்காகப் புகைப்படம் எடுக்கும் திறனை வளர்த்துக்கொள்ள ஒரு ‘பாக்ஸ் கேமரா’ வாங்கிப் பழகினார். ‘வாடிவாசல்’ நாவலில் வெளிப்படும் காட்சிரீதியான துல்லியம் இந்தப் பிரயாசைகளிலிருந்து உருவானதுதான். ‘வாடிவாசல்’ வெளிவந்தபோது அதன் முகப்பாக அமைந்தது, செல்லப்பா எடுத்த புகைப்படம்தான்.

‘வாடிவாசல்’ நாவல் ஜல்லிக்கட்டுக் களத்தை மையமாகக் கொண்ட சிறு நாவல். சிறிய படைப்பென்றாலும் மிகுந்த கலை வீர்யமிக்கப் படைப்பு. அளவிலும் சரி, கலையம்சத்திலும் சரி, படைப்பின் குணாம்சத்திலும் சரி, ஹெமிங்வேயின் நோபல் பரிசு பெற்ற ‘கடலும் கிழவனும்’ நாவலோடு பொருத்திப்பார்க்கத் தூண்டும் படைப்பு சக்தி கொண்டது. இன்று, செல்லப்பாவை நிலைபெறச் செய்திருக்கும் ஒரே படைப்பாக இது மட்டுமே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அவருடைய ‘ஜீவனாம்சம்’ நாவலும் பொருட்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு படைப்பு. நனவோடை உத்தியிலான நாவல். கணவனை இழந்து அண்ணன் வீட்டில் தங்கி வாழும் பெண், புகுந்த வீட்டாரிடம் ஜீவனாம்சம் கேட்டுத் தொடர்ந்த வழக்கின் பின்புலத்தில் விரியும் அகவுலகச் சித்தரிப்பு. பொருள் சார்ந்த வாழ்வுக்கும் அன்பின் வலிமைக்கும் இடையேயான அகப்போராட்டத்தை வசப்படுத்தியிருக்கும் முக்கியமான நாவல்.

அவரது ‘முறைப்பெண்’ நாடகம்கூடத் தமிழ் நாடகப் பனுவல்களில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒன்றுதான். “க.நா.சு., தி.ஜானகிராமன், பி.எஸ்.ராமையா, கு.அழகிரிசாமி எல்லோரும் நாடகங்கள் எழுதிப் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால், செல்லப்பாவின் ‘முறைப்பெண்’ நாடகம்தான் நாடக மேடையேற்றத் தகுந்த நாடகப் பண்புகள் கொண்ட நாடகம்” என்கிறார் விமர்சகர் வெங்கட் சாமிநாதன். ‘யதார்த்தா’ பெண்ணேஸ்வரன் இந்நாடகத்தை டெல்லியில் மேடையேற்றியதோடு, சென்னையில் செல்லப்பா முன்னிலையிலும் மேடையேற்றியிருக்கிறார். செல்லப்பாவின்

கிராம வாழ்விலிருந்து, முக்குலத்தோர் சமூகப் பின்புலத்தில் அவர்களுடைய நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், வாழ்முறைகள், பிடிவாதங்கள் என்றாக அமைந்த ஒரு சமூகச் சித்தரிப்பு இந்நாடகம்.

திருவல்லிக்கேணியில் ஒரு குறுகிய வீட்டில் புத்தகக் கட்டுகள் அறையை அடைத்துக்கொண்டிருக்க, முதுமையின் தளர்ச்சியோடும் மனைவியின் துணையோடும் வாழ்ந்த செல்லப்பா டிசம்பர் 18, 1998-ல் மரணமடைந்தார். அப்போது நான் திருவல்லிக்கேணியில்தான் குடியிருந்தேன். அன்று காலை, கவிஞரும் பத்திரிகையாளரும் அருகாமையில் இருந்தவருமான ராஜமார்த்தாண்டன் என் அறைக்கு வந்து செல்லப்பாவின் மரணம் பற்றிச் சொன்னார். இருவரும் சென்று அஞ்சலி செலுத்தினோம். தமிழக காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பலர் வந்து அஞ்சலி செலுத்தியது மரணத்தைக் கவனப்படுத்தியது.

செல்லப்பாவின் மரணத்துக்குப் பின், அவருடைய 'சுதந்திர தாகம்' நாவலுக்காக 2001-க்கான சாகித்திய அகாடெமி விருது வழங்கப்பட்டது. அவரது நூல்களைத் தமிழக அரசு நாட்டுடைமையாக்கியது. இவை எதுவுமே அவருடைய புத்தகங்கள் மறுபிரசுரமாவதற்கும் கைப்பிரதிகள் நூலாவதற்கும் துணை செய்யவில்லை. ஓர் அரிய பொக்கிஷத்தின் அருமையை நாம் அறியாதிருக்கிறோம். நவீனத் தமிழ் இலக்கிய வெளியை உருவாக்கியதில் பெரும் பங்காற்றிய சி.சு.செல்லப்பா, இன்று நம் நினைவுகளிலிருந்து மங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். இது நம் இன்றைய இலக்கியச் சூழல் பற்றிய ஆதங்கமன்றி வேறில்லை.

- சி.மோகன், எழுத்தாளர்.

சி. சு. செல்லப்பா

பிறப்பு	சின்னமனூர் சுப்பிரமணியம் செல்லப்பா செப்டம்பர் 29, 1912 சின்னமனூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா
இறப்பு	திசம்பர் 18, 1998 (அகவை 86) சென்னை
தொழில்	இதழாளர் எழுத்தாளர் கவிஞர் நாடக ஆசிரியர் திறனாய்வாளர்
தேசியம்	இந்தியா
குடியுரிமை	இந்தியர்
கல்வி	இளங்கலை
கல்வி நிலையம்	மதுரைக் கல்லூரி
வகை	திறனாய்வு
கருப்பொருள்	தமிழ் இலக்கியம்
குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகள்	வாடிவாசல் ஜீவனாம்சம் சுதந்திர தாகம் எழுத்து இதழ்
குறிப்பிடத்தக்க விருதுகள்	விளக்கு சாகித்யா அகாதெமி
துணைவர்	மீனாட்சி
குடும்பத்தினர்	பி. எஸ். இராமையா

'வாடிவாசல்' என்பது தமிழ் இலக்கியத்தின் மிகச்சிறந்த படைப்புகளில் ஒன்றாகும். இதனை எழுத்தாளர் சி.சு. செல்லப்பா எழுதியுள்ளார். ஜல்லிக்கட்டு (ஏறுதழுவுதல்) விளையாட்டை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட 70 பக்கங்கள் மட்டுமே கொண்ட ஒரு புகழ்பெற்ற குறுநாவலாகும்.கதைக்களம் மற்றும் சுருக்கம்:கதைக்களம்: ஜல்லிக்கட்டில் காளைகளை ஒவ்வொன்றாக அவிழ்த்து விடும் 'வாடிவாசல்' மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள்.கதை மாந்தர்கள்: பிச்சி, மருதன் மற்றும் ஜமீன்தார்.கதைச்சுருக்கம்: உசிலனூர் ஜமீனின் 'காரி' என்ற காளையை யாரும் அடக்க முடியவில்லை. அந்தக் காளையை அடக்கி, தன் தந்தையின் மரணத்திற்குப் பழிவாங்கவும், தன் ஊர் மக்களின் மானத்தைக் காக்கவும் வாடிவாசலில் களமிறங்குகிறான் பிச்சி. மாடுபிடி வீரனுக்கும், ஆக்ரோஷமான காளைக்கும் இடையே நடக்கும் திக்-திக் நிமிடங்களை நாவல் விவரிக்கிறது.நாவலின் சிறப்புகள்:எதார்த்தம்: ஜல்லிக்கட்டு நடக்கும் சில மணி நேரங்களை மட்டும் மையமாகக் கொண்டு, காளைகளின் வீரம், மனிதர்களின் சாமர்த்தியம் மற்றும் மரண பயம் ஆகியவற்றை மிக தத்ரூபமாக விவரிக்கும் நாவல்.மொழிநடை: மதுரை வட்டார வழக்குப் பேச்சினை அப்படியே கையாண்டுள்ளார் சி.சு. செல்லப்பா.வரைகலை வடிவம் (Graphic Novel):இந்நாவலின் சிறப்பினை மேலும் மெருகேற்றும் வகையில், எழுத்தாளர் பெருமாள்முருகன் வரைகலைப் பிரதியை எழுத, அப்புபன் ஓவியங்களை வடிவமைத்து காலச்சுவடு பதிப்பகம் மூலமாக

வரைகலை வடிவிலும் வாடிவாசல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.சி.க. செல்லப்பா எழுதிய இந்த மூலநாவலை வாங்க அல்லது படிக்க விரும்பினால் Amazon.in அல்லது Goodreads தளத்தைப் பார்வையிடலாம்.

வாடிவாசல்

நூலாசிரியர்

சி. க. செல்லப்பா

நாடு

இந்தியா

மொழி

தமிழ் மொழி

வகை

குறுநாவல்

வெளியீட்டாளர்

காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்

பக்கங்கள்

70

வாடிவாசல் என்பது குறுநாவல் ஆகும். எழுத்து பத்திரிகையை நடத்திய சி. சு. செல்லப்பா அவர்கள் எழுதியது இந்நூல். மொத்தம் 70 பக்கங்கள் கொண்ட குறுநாவல். காலச்சுவடு பதிப்பகம் இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளது.

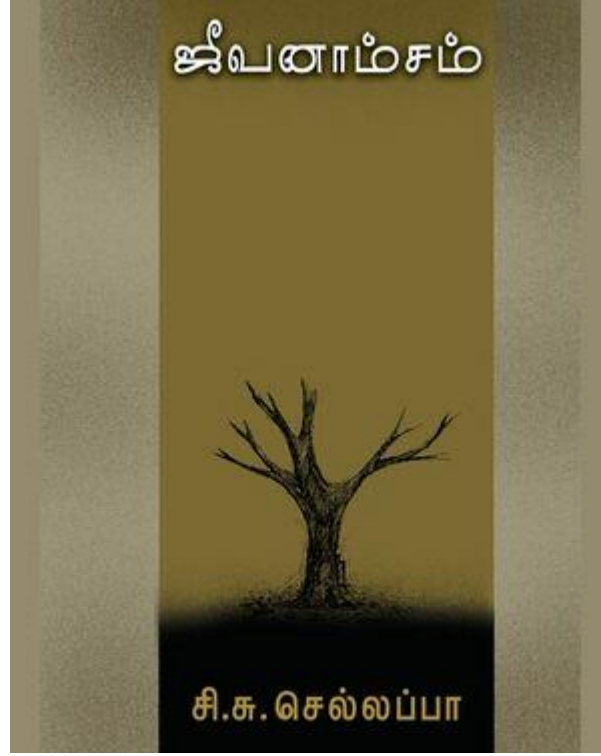
நாவலைப் பற்றி

வாடிவாசல் என்ற பெயரில் ஜல்லிக்கட்டை மையமாகக் கொண்டு சி.சு.செல்லப்பா ஒரு நாவல் எழுதியுள்ளார். வாடிவாசல் என்பது ஜல்லிக்கட்டின் போது காளைகளை ஒவ்வொன்றாக அவிழ்த்து விடும் இடமாகும். இவ்வாசலை தாண்டும் முன் காளைகளின் மூக்கணாங்கயிறு உள்ளிட்ட அனைத்துப் பிணைப்புகளையும் அறுத்து விடுவர். அலங்காநல்லூர் ஜல்லிக்கட்டில் வாடிவாசல் பயன்படுத்தப்படும். மாடுபிடி வீரர்கள் வாடிவாசலைப் பார்த்த படியே இருப்பர். ஆனால் சில ஜல்லிக்கட்டில் நிகழ்வுகளில் வாடிவாசல் இல்லாமல் நாலாபக்கங்களிலிருந்தும்

மாடுகளைத் திறந்து விடும் வழக்கமும் உள்ளது. எந்தப் பக்கத்திலிருந்து காளை பாயப் போகிறது என்றே தெரியாது. செல்லாயி அம்மன் கோயில்தான் கதைக்களம். அந்த சல்லிக்கட்டு வாசல்தான் மொத்த நாவலும். இரண்டு இளைஞர்கள் பிச்சி மற்றும் மருதன். சல்லிக்கட்டின் நுணுக்கங்கள் தெரிந்த ஒரு வயதானக் கிழவர் மற்றும் ஜமீன்தார். அவர்களின் எண்ண ஓட்டங்கள், கொஞ்சம் பழைய நினைவுகள் என கச்சிதமான நாவல்.

ஜீவனாம்சம் (1962) என்பது மூத்த எழுத்தாளர் சி.சு.செல்லப்பா எழுதிய ஒரு புகழ்பெற்ற தமிழ் நாவலாகும். இது ஒரு பிராமண விதவைப் பெண்ணான சாவித்திரியின் மன உலகை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட ஒரு நாவல்.கதைக்களம் & முக்கிய அம்சங்கள்:கதைச்சுருக்கம்: இளம் வயதில் திருமணமாகி, கணவனை இழந்து விதவையாகும் சாவித்திரி, தன் பிறந்தகத்திற்கும் புகுந்த வீட்டிற்கும் இடையே அலைக்கழிக்கப்படுகிறாள். சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுக்குள் சிக்கித் தவிக்கும் அவளது அகப்போராட்டம், நினைவோடை (stream of consciousness) உத்தியில் மிக நுட்பமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.கதாபாத்திரங்கள்: மிகக் குறைந்த பாத்திரங்களை மட்டுமே பயன்படுத்தி, மனித மனதின் ஆழத்தை ஆசிரியர் விவரித்துள்ளார். உறவுகளைத் தீர்மானிப்பது அன்பா அல்லது பொருளா என்ற கேள்வியை இந்நாவல் எழுப்புகிறது.இலக்கிய முக்கியத்துவம்: 1960களில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், இன்றும் வாசிப்புக்குரிய ஆற்றலோடும் உயிர்ப்போடும் இருக்கக்கூடிய மிகச்சிறந்த தமிழ் நாவல்களில் இதுவும் ஒன்று.வாசிப்பு மற்றும் பதிப்புகள்:இந்நாவலின் முழுமையான திறனாய்வு மற்றும் விவரங்களை தமிழ் விக்கி ஜீவனாம்சம் பக்கம் வாயிலாக நீங்கள் அறியலாம். மேலும், வாசகர்களின் கருத்துக்களை அறிய Goodreads ஜீவனாம்சம் பக்கத்தைப் பார்வையிடலாம்.இந்நாவலைப் பற்றிய மற்ற விவரங்களை அல்லது இதன் இலக்கியத் தாக்கத்தை அறிய விரும்புகிறீர்களா? உங்களின் கேள்விகளுக்கு ஏற்ப தகவல்களை நான் வழங்க முடியும்.

ஜீவனாம்சம்

ஜீவனாம்சம் (1962) சி.சு.செல்லப்பா எழுதிய நாவல். ஒரு பெண்ணின் நினைவுகளாக நீளும் நனவோடை அமைப்பு கொண்டது.

எழுத்து, பிரசுரம்

சி.சு.செல்லப்பா நடத்திய எழுத்து சிற்றிதழில் 1960 முதல் தொடராக வெளிவந்து 1962-ல் எழுத்து வெளியீடாக நூல்வடிவு கொண்டது. 1920-ல் தன் குடும்பத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்வை ஒட்டி இந்நாவலை எழுதியதாக சி.சு.செல்லப்பா சொல்கிறார். ஒரு விதவைக்கு ஜீவனாம்சம் கோரி நீண்டநாள் வழக்கு நடந்து, அவ்வழக்கு முடிவதற்குள் அவள் இறந்துவிட்டாள். அதை ஒட்டியே இந்நாவலை எழுதியதாகச் சொல்கிறார்

கதைச்சுருக்கம்

சாவித்ரி என்னும் பெண்ணின் நினைவுகளாகவும் அகத்தில் ஓடும் சொற்களாகவும் விரியும் கதை இது. கதை என்னும் அமைப்பை விட அன்றாட நிகழ்வுகளும் அதையொட்டிய உரையாடல்களுமே இதிலுள்ளன. சாவித்ரிக்கு பன்னிரண்டு வயதில் திருமணம் நடைபெறுகிறது. கணவன் கிருஷ்ணமூர்த்தியை அவள் சரியாகப் பார்த்ததுகூட இல்லை. பதினாறு வயது வரை அவள் தன் அப்பா அம்மாவுடன் இருக்கிறாள். அம்மா இறந்த பின் ஓராண்டு நிறைவுக்குள் அவள் கணவனுடன் அனுப்பப்படுகிறாள். கணவன் இல்லத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறாள். சில மாதங்களுக்குப் பின் அவள் தன் வீட்டுக்கு வந்திருக்கும்போது அவள் கணவன் விபத்தில் இறந்துவிடுகிறான். அவள் கணவன் வீட்டுக்குச் செல்ல நேரவில்லை. அவள் தந்தை இறந்துவிட தமையன் வெங்கடேஸ்வரனுடன் வாழ்கிறாள். கணவனின் பங்காக அவளுக்கு வரவேண்டிய சொத்துக்களை அவள் கோரவில்லை. கதை தொடங்கும்போது வெங்கடேஸ்வரன் அவள் மாமனாரிடம் அவளுக்கு ஜீவனாம்சம் அளிக்கும்படி கோரி வழக்கு தொடுக்கிறான். வழக்கு ஏழாண்டுகளாக இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. வெங்கடேஸ்வரனின் மனைவி அலமேலுதான் ஜீவனாம்சம் வாங்கவேண்டுமென ஆர்வமாக இருக்கிறாள்.

சாவித்ரியின் மனக்குழப்பம் கதை முழுக்க ஓடுகிறது. அவள் கணவன் இல்லை என்றானபிறகு, அவ்வுறவு அற்றுப்போன பிறகு ஜீவனாம்சம் கோருவது முறையாகுமா? அவள் மாமியாருக்கு கண்பார்வை போகிறது. அச்செய்தி வரும்போது வெங்கடேஸ்வரன் ஆர்வம்

காட்டுவதில்லை. நீதிமன்றம் இரு குடும்பத்தினரும் பேசி முடிக்கும்படி ஆலோசனை சொல்கிறது. மாமனார் ராமஸ்வாமி ஐயர் சாவித்ரி தன் இல்லத்தில் வந்து இருக்கட்டும் என்கிறார். ஆனால் வெங்கடேஸ்வரன் அதை ஏற்பதில்லை. கதை முடிவில் அவள் மாமனார் ராமஸ்வாமி ஐயர் மறைந்த செய்தி வருகிறது. அங்கே சென்று துக்கம் அனுஷ்டிக்க சாவித்ரி செல்கிறாள். ஆனால் அந்த பத்துநாட்களுக்குப் பின் அவள் வரப்போவதில்லை என்பது உணர்த்தப்படுகிறது.

கதைமாந்தர்

சாவித்ரி - கதைநாயகி

வெங்கடேஸ்வரன் - சாவித்ரியின் தமையன்

அலமேலு - வெங்கடேஸ்வரனின் மனைவி

ராமஸ்வாமி ஐயர் - சாவித்ரியின் மாமனார்

கிருஷ்ண மூர்த்தி - சாவித்ரியின் கணவன்

இலக்கிய இடம்

நனவோடை முறையில் எழுதப்பட்ட இந்நாவல் ஓர் அன்றாட வாழ்க்கைச்சூழலில் உறவுகளில் உருவாகும் உரசல், அதில் மனித உள்ளங்கள் கொள்ளும் வெவ்வேறு உணர்வுமாற்றங்கள் ஆகியவற்றை மிகையின்றி கூர்மையாகச் சொன்ன நாவல் என்று கருதப்படுகிறது. சாவித்ரியின் எண்ண ஓட்டங்கள் வழியாக அவள் வெளியே அதிகம் பேசாமலேயே ஒவ்வொருவரையும் தன் உள்ளத்தால் எதிர்கொள்ளும் விதம் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நாவலின் இலக்கிய மதிப்பு அதுவே. சாரு நிவேதிதா சாவித்ரி இறுதி சில பக்கங்களில் தன்னுள்ளேயே சொற்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு சென்று குறைவான சொற்கள் பேசி முடிவை உணர்த்துமிடம் இந்நாவலை இலக்கியத்தரம் கொண்டதாக ஆக்குகிறது என்கிறார்[1].

சாவித்ரி என்னும் பெயரில் ஒரு பிராமண விதவையின் துயரக்கதையையும் அவள் மறுமணம் செய்யவேண்டியதன் தேவையையும் அ.மாதவையா எழுதி (முத்து மீனாட்சி) என்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின் வெளிவந்த இந்நாவல் விதவைகளைப் பற்றிய பழமைவாதப் பார்வையை கொண்டிருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. சாவித்ரி ஒரு விதவையின் வழக்கமான எண்ணங்களுடன் இருக்கிறாள். இளமையில் கணவனை இழந்தவள் மாமியாருக்கு பணிவிடைசெய்யவேண்டும், அதுவே கடமை என முடிவெடுக்கிறாள். இந்நாவலின் பார்வை பிற்போக்கானது என்றாலும் இதன் உளவியல் அணுகுமுறை ஆழமானது என்று அ.ராமசாமி கருதுகிறார்.

வெளியிட்ட நூல்கள்

சி. சு. செல்லப்பா 29 நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு இருக்கிறார்.

சிறுகதைத் தொகுதிகள்

சரசாவின் பொம்மை

மணல் வீடு

அறுபது

சத்தியாகிரகி

வெள்ளை

நீர்க்குமிழி

பழக்க வாசனை

கைதியின் கர்வம்

செய்த கணக்கு

பந்தயம்

ஒரு பழம்

எல்லாம் தெரியும்

குறித்த நேரத்தில்

சி. சு. செல்லப்பாவின் கதைகள் 7 தொகுதிகள்

குறும் புதினம்

வாடி வாசல்

புதினம்

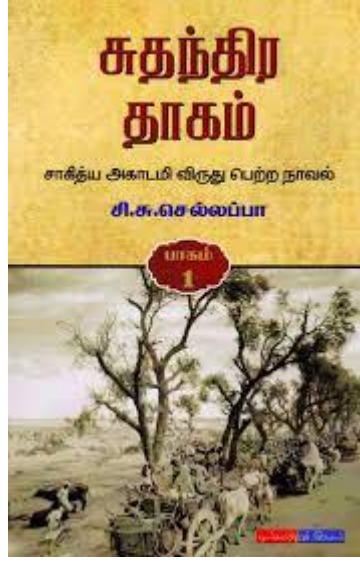
ஜீவனாம்சம்

சுதந்திர தாகம்

நாடகம்

முறைப்பெண்
கவிதைத் தொகுதி
மாற்று இதயம்
குறுங்காப்பியம்
இன்று நீ இருந்தால்

2000 வரிகளைக் கொண்ட நெடுங்கவிதையில் மகாத்மா காந்தியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எடுத்துரைக்கும் இந்நூல் எழுத்து ஏட்டின் 114-ஆவது இதழில் வெளிவந்தது.

சுதந்திர தாகம் என்பது தமிழ் இலக்கிய உலகின் தலைசிறந்த நாவல்களில் ஒன்றாகும். புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் சி.க.செல்லப்பா எழுதிய இந்த வரலாற்று நாவல், இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் பின்னணியில், மதுரையைச் சார்ந்த கல்லூரி மாணவர்கள் மற்றும் பேராசிரியர்களின் வாழ்க்கையில் தேசபக்தி ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை விவரிக்கிறது. நாவலின் சிறப்பம்சங்கள்: கதைக்களம்: 1900-களுக்குப் பிறகு தொடங்கி, சுதந்திரம் அடையும் வரையிலான காலக்கட்டத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றுச் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கதாபாத்திரங்கள்: ஐந்து கல்லூரி மாணவர்கள், ஒரு பேராசிரியர் மற்றும் கல்லூரி முதல்வர் ஆகியோர் போராட்டத்தால்

ஈர்க்கப்பட்டு, எவ்வாறு தேசபக்த உணர்வுடன் செயல்படுகிறார்கள் என்பது புனைவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.வரலாற்றுப் பதிவு: இந்திய சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் இருந்த மதுரையின் சமூக மற்றும் அரசியல் நிலவரங்களை ஒரு முழுமையான வரலாற்று ஆவணமாக இந்நாவல் பதிவு செய்துள்ளது.சிறப்பு அங்கீகாரம்: தமிழ் இலக்கியத்திற்கான மதிப்புமிக்க சாகித்திய அகாதமி விருதை 2001-ஆம் ஆண்டு இந்நாவல் வென்றது.மூன்று பாகங்களைக் கொண்ட இந்த நாவல், தமிழ் நவீன இலக்கியத்தில் நேரடி அரசியலையும் வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் பேசிய மிக முக்கியப் படைப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

காணொளிகள்

- 01] சி.சு செல்லப்பா / தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழ் தொண்டு
<https://www.youtube.com/watch?v=b7vXoulgPfg> [13:20]
- 02] C. S. Chellappa | Charu Nivedita Master Class Series | சி.சு. செல்லப்பா - சாரு நிவேதிதா உரை
https://www.youtube.com/watch?v=I_vVYHZeWJM [2:45:32]
- 03] "தமிழ் வளர்த்த சான்றோர்" (நிகழ்வு - 78) படைப்பிலக்கியத் திறனாய்வின் திசைகாட்டி சி.சு .செல்லப்பா.
<https://www.youtube.com/watch?v=hHmqgvykCyo> [1:31:43]
- 04] சி.சு.செல்லப்பாவின் வாடிவாசல்
<https://www.youtube.com/watch?v=OippPutN7VQ> [14:23]

(☺)(☺) சி சு செல்லப்பா (☺)(☺)